

Rühm	Ligi nimi	Teaduslik nimi	Kaitsekate gooria	Punase nimestiku kategooria	Eritunnused	Elupaik	Täpsustatud elupaik/kasvukoht	substraat/pesa/vastsete asukoht	Parim määramisperiood	Sarnased liigid	Märkused	Leiukohtade arv EELISE andmetel
Amfiibid ja roomajad	vaskuss	Anguis fragilis	III kat		Vaskuss on läikiva, jämedat vasktraadijuppi meenutava pruunika kehaga jalutu sisalik. Pulmarüüs isasel vaskussil võivad kehapiinda kaunistada sinised täpid.	mets, niit, põid, aed	Niisketes kui ka kuivades laialehtes- ja segametsades, aasadel, põldudel ja aedades, kompostihunnikutes.		Oktoober kuni märts-aprill talveunes.	Nastik ja rästik - lähemal vaatlemisel on vaskuss selgelt äratuntav oma sisaliku omase peakuju poolest, samuti värvi/läike ja suuruse poolest. Erinevalt roomajatest on vaskussil ka silmalaug, väga lähedalt vaatamisel on vaskussil näha ka kõrvad.	Vaskuss on küllaltki varjatud eluviisiga. Varjab end kõdunenud kändudes, maha langenud puutüvede, puukoore või lamedate kivide all. Nagu teistegi sisalike puhul võib ka vaskuss endalt (röövloma kätte jäädes) saba heita.	üksikud
Amfiibid ja roomajad	arusisalik	Lacerta vivipara	III kat		Täiskasvanud arususalik on 10-16 cm pikkune. Jässakad, lühikeste jalgadega sisalikud. Tavaliselt pruunid, kuid esineb ka halle, oliivkarva pruune ja musti. Seljal ja külgedel kollased/pruunikad triibud. Isastel on eredad kõhualused - kollakad või oranžikad, harva ka punakad. Emasel kõht valge.	muu	Elupaikade suhtes väga leplik ja võib elada lausa rabas, rääkimata kodu- või kiviaiast.		Talveunes oktoobrist märtsini.	Kivisalik – temal aga külgedel heledad laigud, isasel kõhualune rohekas.		vähe
Amfiibid ja roomajad	nastik	Natrix natrix	III kat		Halli või pruuni värvi. mustade tähnidega, harvem üleni must. Kollane kaelavõru. Keha alumine pool on kollakas või valge koos must-valge malelauge moodi mustriga.	niit, veekogu	Niisketel heina- ja karjamaadel, mis asuvad seisva veega veekogu ääres.		Talveunes oktoobrist-novembrist märts-aprillini.	Rästik – tema seljal siksak joon. Vaskuss – erineb sisaliku omase peakuju ja värvuse/läike poolest.		vähe
Amfiibid ja roomajad	rabakonn	Rana arvalis	III kat		Selg pruun, hallikas või kollakas-enamasti selgelt laiguline. Kõht hele, mustrita. Küljed laigulised. Isased on pulmade ajal kergelt hõbedased kuni lausa sinist tooni. Tagajalal suur põiakõbruke.	soo, põld, niit, veekogu	Niisketel aladel nagu rabad, niisked põldud ja rohumaad, veekogude ümbrused, kevaditi ülejutatavad alad.		Koeb aprillis, mai alguses.	Rohukonn – tema on veidi suurem, pikemate jalgadega ja enamasti kirju kõhuga.		keskmiselt
Amfiibid ja roomajad	veekonn	Rana esculenta	III kat		Nn. roheline konn. Roheline, tumedate või mustade täppidega. Kõht valge, hele- või tumehall, tumedate täppidega. Sigimisperioodil isased helerohelised või kollakad, hallide pulmatüügastega. Reie tagaküljed kollased või oranžid, pruuni või musta marmorja mustriga.	veekogu, kallas	Peamiselt erinevates veekogudes ja nende kallastel (armastab püksepaistelisi veekogusid).		Enam vähem kogu vegetatsiooniperioodi vältel püksepaistelises veekogudes või nende kallastel.	Tiigikonn ja järvekonn.		vähe
Amfiibid ja roomajad	tiigikonn	Rana lessonae	III kat		Selg roheline või pruun tumepruunide või mustade täppide ja laikudega. Võib esineda eriroheline seljatrip. Isased võivad sigimisajal olla üleni heledad kollakasrohelised. Kõht valge õrnade hallikate laikudega. Valkjad kõlapõied.	veekogu, kallas	Peamiselt erinevates veekogudes ja nende kallastel (armastab püksepaistelisi veekogusid).		Enam vähem kogu vegetatsiooniperioodi vältel püksepaistelises veekogudes või nende kallastel.	Veekonn ja järvekonn.		palju
Amfiibid ja roomajad	järvekonn	Rana ridibunda	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha suur ja robustne, nahk mõnikord üsna näseline. Selg roheline või oliivkarva, tumedate täppidega. Ninamik terav. Kõlapõied hallikad, reite tagaküljed valjad, helehallid või oliivkarva, tumeda marmorja mustriga.	veekogu, kallas	Tugevalt veega seotud, järvekonna leiab erinevates veekogude kallastelt ja veest. Armastab püksepaistelisi veekogusid ja peamiselt päevaaktiivne loom. Piirondades kus levila kattub veekonna või tiigikonnaga eelistab jägesid ja järvi (teised kaks liiki siis pigem väikeveekogudes). Mõnelpool võib kasutada ka riimveelisi veekogusid.		Rohelisi konni võib kohata enam vähem kogu vegetatsiooniperioodi vältel püksepaistelises veekogudes või nende kallastel. Nad on aktiivsed just päeval.	Tiigikonn ja veekonn. Järvekonn on üldjuhul suurem, väikeste tagajala põiakõbrukestega ja pikkade jalgadega (kui reis selgroo suhtes küljele 90 kraadise nurga alla painutada siis kannad jäävad üksteise peale) ning tal on hallid kõlapõied. Kuna järvekonn annab tiigikonna ja veekonnaga hübriide, siis täie kindlusega on rohelised konnad määratavad vaid DNA testiga.	üksikud	
Amfiibid ja roomajad	rohukonn	Rana temporaria	III kat		Nn. pruun konn. Selja värv varieerub: pruun, punakas, roosakas, oliivkarva või kollane (sageli tumedate laikudega). Kurgualune ja kõht alati vähemalt osaliselt kirjud, valge, kollakas, roosakas. Tagajala põiakõbruke väike. Tagajala ette painutamisel ulatub kand vaevalt üle ninamiku tipu. Kulleseid on raske määrata.	aed, asula, mets, niit	Sage aedades ja väikeasulates. Asustab ka metsi, rohumaid. Sigimisvõimeline ajal peamiselt maismaal.		Märtsi lõpus või aprilli alguses liiguvad sigimisveekogudesse. Rohukonn koeb enamasti aprillis ja täiskasvanuid võib siis kohata veekogudes. Noored lahkuvad veekogust juulis-augustis.	Rabakonn - temal on jalad enamasti lühemad ja suur põiakõbruke.	Peale kevadist sigimist kohtab maismaal ringi hüppamas. Sigimisel koetakse kudu pallidena.	keskmiselt

Amfiibid ja roomajad	tähnikesiliik	Triturus vulgaris	III kat		Vastset on õrnad kuni 8 cm pikkused beesid loomad, kellel on pea külgedel välislopused ja haprad jalad (esjalad arenevad enne tagajalgu). Saba uimekurrul enamasti tumedad tähnid ja saba lõppeb niitja jätkega.	veekogu, soo, asula	Mitmekestiste väikeveekogude ümbruses (sobivad aiatiigid, väikejärved, kopra ülejutused, soostuvad alad, sood jne). Sobivaimad tingimused: päikesele avatud lauge kaldaga ja õrna kuid tiheda veetaimestikuga veekogu. Talvitumiseks kasutab väikeloomade urge, erinevaid kõdupuidu aluseid, aga ka väikemajapidamiste keldreid.		Sigimisveekogudes enamasti aprillist mai lõpuni. Noored lahkuvad veekogudest enamasti septembris.	Harivesiliik - tema on suurem, must ja krobeline nahaga.	Nii mandril kui saartel. Selge veega veekogus sigimise ajal kenasti vaadeldavad. Täiskasvanuid ja noori on lihtsam leida just veest. Maismaal on nad enamasti üsna märkamatud.	keskmiselt
Amfiibid ja roomajad	rästik	Vipera berus	III kat		Pruunika või terashalli värvusega. Emased pruunikamad (emaste taustavärv võib olla ka kollakas või isegi punakas). Seljal on tume siksak joon terve keha ulatuses, keha külgedel on tavaliselt ka ovaalsed täpid siksaki kõrval. Tema peas on X või V-kujuline kujund.	muu, kallas	Rohustes, paraja niiskusega mitmekestiste kooslusega elupaikades, kus on tingimused enda soojendamiseks ja jahi pidamiseks. Harva ka veekogude kallastel.		Ärkavad talveunest aprillis. Talveunne jäävad uuesti oktoobris-novembris.	Nastik ja vaskuss - lähemal vaatlusel on rästiku peamiseks tunnuseks värv ja siksak joon seljal.	Rästik pole agressivne, ta ründab ainult siis, kui on kas nurka surutud või otseselt ohustatud.	vähe
Amfiibid ja roomajad	hariilik kärnkonn	Bufo bufo	III kat		Väga krobeline nahaga loom. Tavaliselt nahk pruunikas, kuid on ka liivatooni, halle või punakaid isendeid. Köht hallikas, enamasti mustriine. Silmad oranžikaskuldset, horisontaalse pupilliga.	muu	Väga mitmekestistes paikades. Kuivades inimeste poolt hüljatud aladel (võsastuvad karjamaad, vanad talukohad jms. kohad), aga ka inimasulatest ja metsadest.		Peamine sigimine on aprilli lõpus, mai alguses lahkuvad täiskasvanud veest ja on maismaal aktiivsed septembri alguseni.	Esmapäilgul teiste kärnkonnadega, kuid erinevat kahest ülejäänud liigist on enamasti seljapoolt ilma mustrita. Samuti on kahest ülejäänud liigist palju tavalisem.	Moonde läbinud isendeid leiab veekogu lähedusest niske ilmaga.	keskmiselt
Imetajad	lagrits	Eliomys quercinus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik: seljal hallikaspruun, kurgualune, köht ja käpad valged. Silmadest kõrvadeni kulgeb must vööt. Suured kõrvad. Pikad vurrud. Pikk, kolmevärviline saba: juurmine osa on pruunikas, ülejäänud osa must ning saba otsas on pikkadest karvadest moodustunud valge tutt. Looma tüvepikkus on 10-18 cm, sabapikkus 8-15 cm.	mets, võsa, asula, kivi	Elutseb leht- ja segametsades ning võsastikes, hea meelega ka inimese läheduses, eelistab kiviaedade ja -hunnikute lähedust.		Päevasel ajal enamasti magab ning toitu siirdub otsima öösel. Talveuni kestab oktoobrist aprillini. Juunis-juulis sünnib tavaliselt 3-5 paljast ja pimedat poega.	Kaelushiir (Apodemus flavicollis) - puudub silmavööt ja sabatutt, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näol ei ole musta. Noor rändrott (Rattus norvegicus) - puudub silmavööt ja sabatutt, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näol ei ole musta ja silmadel on noorloomale omane sinakas helk.	Peamiselt Lõuna-Eestis. Lehtede, karvade ja heinakõrtega vooderdatud keraja pesa ehitab ta kändudesse, puuõõnde, vanadesse lindude pesadesse ning samuti võib ta ehitada urge.	puuavad
Imetajad	ahm	Gulo gulo	III kat		Jässaka ja lühikese kehaga, kaal 9–19 kg. Võimsad ja laiad käpad, pea suhteliselt väike, pisikesed ümarad kõrvad, suhteliselt pikk saba. Karvastik tumepruun, pikk, karm, sorakil ja läikiv. Külgedel kulgevad kaks heledat vööti, mis algavad kukla lähedalt ja ulatuvad piki külgi sabani.	mets, soo	Ahm suudab elada nii lausmaal kui mägedes, nii metsas kui tundras.		Innaeeg arvatavasti puunist septembrini, latentsusperioodiga kandeage 8–9 kuud.	vahel harva aetakse segi kährikkoeraga, aga erinevused üldiselt on selgelt suured.		puuavad
Imetajad	hallhüljes	Halichoerus grypus	III kat		Karvkatte värvus isastel on seljapoolt tavaliselt pruunikashall, suurte tumedate laikudega. Emased on üldiselt heledamat tooni. Täiskasvanud isaslooma pikus on üle 2 meetri ja kaal kuni 300 kilo. Emasloomad on väiksemad. Selliste mõõtetmeda ongi hallhüljes teenitult Läänemere suurim püüasukas.	veekogu	Atlandi Ookeani põhjapoolses osas ning sellega ühenduses olevates meredes, seega ka Läänemeres.		Kergemini vaadeldavad poegade sünni ajal veebruari lõpus – märtsis.	Segamini võib ajada viigerhüljega, keda küll meie vetes harvemini kohtab. Viigril on ümaram nägu ja väiksem koon ning kehal ringmuster.		vähe
Imetajad	saarmas	Lutra lutra	III kat		Saleda pruuni kehaga, mis on peaaegu meetri pikkune. Keha ülalpool on tumepruun, alalpool heledam. Käppadel on viis varvast, mis on ühendatud ujunahtadega. Saarmas jätab maismaal liikudes järele paarid käpajäljendite rea, mis talvel asendub üsna tihti liugleva kõhujäljendiga.	veekogu	Mageveekogudes, kuid ka soolastes veekogudes, kus leidub sobivaid varjepaiku. Urg asub tavaliselt kaldas, puuõõnes, puujuurte ja kivide vahel või turbatunnelis.		Saarmapojad sünnivad kõige sagedamini mais-juunis. Magevees elavad saarmad sünnitavad maismaal. Saarmapojad on sündides helebeežid.	Võib segi ajada kopraga, kui loom on vees ja muud peale nina ja silmade näha pole.	Õise eluviisiga. Uru sissepääsu ava asub enamjaolt vee all, sel juhul on kambri laes õhuauk. Lesimiskohad on tal veest väljas taimestikust.	keskmiselt

Imetajad	pähkliinapp	Muscardinus avellanarius	III kat	Puuduliku andmestikuga	Meenutab hiirt, aga saba on erinevalt hiirtest kohevate karvadega kaetud. Karvkate roostjaskollasest oranžikani, köht on heledam kui selg. Silmad suured, kõrvad ümarad. Esijäsemel on 4 ja tagajäsemel 5 varvast.	mets	Leht- ja segametsades, alusmetsa põõsastes.		Talveuni oktoobrist maini.		Eestis väga haruldane, keda kindlalt nähti viimati 20. saj. alguses. Väga varjulise eluviisiga loom, aktiivne öösiit. Kerajas pesa põõsastes või puuokste vahele umbes 1...2 m kõrgusel maapinnast. Pesamaterjaliks on süljega kokkuleebitud rohukõrred.	puuduvad
Imetajad	pringel	Phocoena phocoena	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha voolujooneline, peaosas ümar, koonuosa kehast väheeristuv. Keha keskosas madal kolmnurkne seljauim. Seljapool ja küljed on mustad, roheka või violetse helgiga ning kõhupool on valge. Tüvepikkus on 1,3–1,9 m.	veekogu	Enamasti merede rannikulähedastes piirkondades, eriti merre suubuvate jõgede estuaarides, mõnikord siirduvad nad ka nende jõgede mandriossa.		Läänemeres paaritub augustis ja poegib aasta pärast juunis-juulis.	Valgekoon-delfiin, Eestis eksikülaline. Erinevused - koonuosa selgelt eristuv valge nn "delfiinikotis", seljauim sirpjalalt kõverdunud ja selle taga seljal valge laik.	Pringlid on suhteliselt arad loomad. Eestis võib neid kohata põhiiselt Saaremaa lääne- ja kirdeosa rannikuvetes. Paate ja inimesi pelgavad.	puuduvad
Imetajad	kasetriibik	Sicista betulina	III kat		Vilgas, 50-70 mm pikkuse keha ja hästi pika (76-110 mm) sabaga. Selg hallikaspruun, üle selja jookseb tume triip. Kõhualune kollakas.	mets, raiesmik, niit, põld	Tiheda alustaimestikuga metsad, võsastuvad raiesmikud ja metsaservad, niidud, põlluservad.		Oktoobrist aprilli-maini talveunes.	Sarnase välimusega juttsegihiirest eristab teda väiksemad kehahõõrmed ja pikk saba. Juttsegihiirel on saba lühem kui keha.	Õise eluviisiga. Kasetriibiku kodupiirkond on 0,4-1,3 ha suurune. Seni pole leitud Eesti saartelt. Kasetriibik on varjatud eluviisiga, mistõttu on teda looduskeskkonnas raske märgata. Pesa on rohust või samblast kera, mis asub maa all või kännu sees.	vähe
Sammaltaimed	Helleri ebatähtlelik	Anastrophyllum hellerianum	III kat		väga väikeste (2-5 mm) tõusvate, tipuosa pististest võsudega. Võsude tippudes punaste "peakestena" sigikehade kogumikud. Lehed renjad.	muu	tugevalt kõdunenud okaspuude lamatüvedel			süstjas skapaania (<i>Scapania apiculata</i>) (võsude tippudes samuti punased sigikehad) - lehed kiiljalt kokku murtud, üks lehehõlm väiksem. Väike ebatähtlelik (<i>A. minutum</i>) - võsud kuni 3 cm, kasvab happelisel mineraalpinnaal	pillatult üle Eesti	vähe
Sammaltaimed	longus rippammal	Antitrichia curtipendula	III kat	Ohulähedane	rippuvad ja kaarduvad läikivad võsud, lehetipu servades konksjad hambad	muu	varjukatel kividel, harvem lehtpuude tüvedel ja rookastel			harilik hiissammal (<i>Leucodon sciuroides</i>) - rohkem kaardus, vähem harunenud, tüvedel; tuhmikud (<i>g. Anomodon</i>) - ei läigi	Lääne- ja Põhja-Eestis, Lääne-Eesti saartel	vähe
Sammaltaimed	tõmmu pungsammal	Bryum neodamense	III kat	Ohulähedane	määrdunduroheline või pruun kuni 10 cm kõrgune muru, vars väga hõredalt lehistunud, punakas, lehed ümara või tõmbi tipuga, väga nõgusad	soo, veekogu	lubjarikkad madalsood, aluselise reaktsiooniga madalaveelised järved			allika pungsammal (<i>Bryum pseudotriquetrum</i>) - lehed teritunud tipuga ja pikalt laskuvad, varred väga tiheda tumepruuni risoidvildiga	Lääne-Eesti, Tartumaa	vähe
Sammaltaimed	läikiv kurdsirbik	Hamatocaulis vernicosus	III kat	Ohulähedane	Lehed sirpjad ja pikivõldilised, kuni 2,5 mm pikad ja kuni 1 mm laiad, ovaalsest alaosast pikkamööda ahenevad. Kogu varre tipp enamasti konksjalalt kõverdunud	soo, niit	Kasvab järvede kaldaõõtsikutel, madalalveelises, soostunud niitudel, allikalistel kohtadel.			Tavasirbik (<i>Drepanocladus cossanii</i>) ja kaunis sirbik (<i>Drepanocladus revolvens</i>), nende lehed tugevamalt sirpjad ja ei ole pikivõldilised. Erineb lapi kurdsirbikust (<i>H. lapponicus</i>) väiksema suuruse ja kinnitumiskohalt pisut või mitteahenevate lehtede poolest.	Pillatult üle Eesti.	vähe
Sammaltaimed	harilik valvik	Leucobryum glaucum	III kat		Suured hallikad samblad. Moodustab kuni 40-50 cm kõrgusi ja kuni 1 m läbimõõduga tihedaid padjandeid. Lehed piklikmunajad, järsult aheneva tipuga. Padjandi pealispinnaal on lehed hallikasrohelised, allpool valkjad.	soo, mets	Kasvab soodes ja soostunud või rabastuvates metsades.				Eelistatult Lääne-Eestis, harva ka idapool.	keskmiselt
Sammaltaimed	sulgjas õhik	Neckera pennata	III kat		Võsud lapikult lehistunud. Varreharud kaarjalt tõusvad, asuvad substraadi suhtes röötsalt või on rippuvad. Lehed tugevalt ristilainelised.	mets, park	Kasvab leht- ja segametsades, parkides.	Lehtpuude tüvedel (eelstatult vanadel haabadel)		sarnane laiuv õhik (<i>Necera complanata</i>). Leht ei ole ristipidi laineline ja kasvab varjulistel paepaljanditel, harva ka kuuskedel.		palju

Sammaltaimed	müür-nokssammal	Rhynchosostegium murale	III kat		Kuld kollane või pruunikasroheline, <u>läikiva</u> tiheda lameda polstrina või väikeste tüttidena kasvav sammal. Varred roomavad. Varrelehed väga nõgusad, lehed nõbitipuga. Leheservad siledad või tipus ebaselgelt saagjad.	kivi		Kasvab varjukatel ja niisketel kividel, müüridel.		Segamini võib ajada väiksemate lühikupra liikidega (g. Brachythecium). Erineb nendest nõgusate munajate ja nõbitipuga varrelehtede poolest.	Põhja- ja Lääne-Eesti merele lähemad alad, Raplamaa. Ilma mikroskoobita raske liigini määrata.	üksikud
Sammaltaimed	süstjas skapaania	Scapania apiculata	III kat	Ohulähedane	Väga väike (2-5 mm pikkuste), kõdupuidul enam-vähem püstiste võsudena kasvav kahehõlmaliste lehtedega sammal. Võsude tipuosas punased üherakulised ovaalsed sigikehad, mis arenevad liibunud ning redutseerunud lehtede servadest.	muu		Kasvab kõdupuidul ning kändudel.		Väga sarnane liik on Helleri ebatahtlehtik (<i>Anastrophyllum hellerianum</i>), kes on enamvähem sama suur, kasvab samuti kõdupuidul ja kellel on ka tipus punased sigikehad. Helleri ebatahtlehtiku sigikehed on koondunud kompaktsesse kogumikku peenikese kandja tipus, süstja skapaania sigikehed on hajutatud tipulehtede servadesse.	Pigem Eesti idaosas.	üksikud
Sammaltaimed	loigu-turbasammal	Sphagnum inundatum	III kat	Ohualdis	Roheline, tihti ka kollakaspruun sammal. Vars on tume. Oksi kimbus enamasti 5. Oksad on enamasti pisut kõverduvad. Varrelehed on oksalehtedest lühemad.	soo, kallas		Kasvab vesistes piirkondades madal- ja sirdesoodes, laugastes, vähetoiteliste järvede kallastel.		Väga sarnane liik on kõrv-turbasammal (<i>Sph. auriculatum</i>). Sellest liigist erineb loigu-turbasammal lühemate varrelehtede poolest, mis on lühemad ka oksalehtedest. Loigu-turbasambla varrelehe hüalotüstid esinevad paksendid vaid lehe tipuosas, kõrv-turbasambal on hüalotüstid paksenditega tipust kuni lehe keskpaigani, vahel isegi lehe aluseni.	Üle Eesti üsna harv.	üksikud
Sammaltaimed	Lindbergi turbasammal	Sphagnum lindbergii	III kat	Ohulähedane	Kuld- kuni roostepruun tugevakasuline ühtlase tiheda vaibana kasvav sammal. Tumepruun kuni must vars. Varrelehed pisut talbjad, tipus laialt ja sügavalt narmastunud.	soo		Kasvab rabades älvete ja laugaste servas, õõtsikutel.		Pisut sarnane kuldsele turbasambale (<i>Sph. pulchrum</i>), kuna mõlemad on pruunikad ning oksalehed paiknevad pikiridades. Lindbergi turbasammal on kergesti äratuntav tumepruuni varre ja talbjate, laialt narmastunud varrelehtede järgi.	Eesti mandri lääneosas ja ida-kirdeosas, üsna harv.	üksikud
Sammaltaimed	vierealine turbasammal	Sphagnum quinquefarium	III kat	Ohualdis	Keskmise suurusega sageli roosakas või lillakirju, metalse läikega turbasammal. Oksakimbus viis oksa, neist kolm on laiuvad. Lehed paiknevad okstel viierealiselt. Oksalehed on enam-vähem sama pikad kui varrelehed.	mets, soo		Kasvab soostunud okas- ja segametsades.		Warnsdorfi turbasammal (<i>Sph. warnstorffii</i>) - kaks laiuvat oksa oksakimbus. Viierealisel turbasamblal puuduvad Warnstorfi turbasambale iseloomulikud väga väikesed rõngaspoorid oksalehtede kumera pinna tipuosa rakkudes. Teravalehisest turbasamblast (<i>Sph. capillifolium</i>) erineb peamiselt oksalehtede viierealise asetuse poolest ning ka kolme laiuva oksa poolest kimbus.	Lääne-Eesti saared, Kirde-Eesti, Tatumaa.	üksikud
Sammaltaimed	Wulfi turbasammal	Sphagnum wulfianum	III kat	Ohulähedane	Hõredad mättad või tihed muru. Oksi on kimbus 7-13, neist 3-5 laiuvad. Pallitaoline kapiitulum (tipuosa). Vars tume ja tugev (taime saab välja tõmmata kapiitulumist tõmmates ilma, et vars katkeks)	mets, soo		Kasvab rabastunud ning soostunud okasmetsades, harvem soode äärealadel puude varjus. Sageli üksikute võsudena teiste sammalde vahel.		Väga kumerate kapiitulumidega on ka teravalehine turbasammal (<i>Sph. capillifolium</i>) ja kitsalehine turbasammal (<i>Sph. angustifolium</i>). Mõlemaid eristab Wulfi turbasamblast väiksem okste arv kimbus ja hele vars.	Eestis pillatult, sagedasem Lõuna-Eestis.	vähe

Sammaltaimed	käär põõssammal	Thamnobryum alopecurum	III kat	Ohulähedane	Tume- või mustjasroheline puukujuline, roomavate vartega sammal. Varred kuni 10 cm pikad.	muu		Kasvab varjulistel paerhudel ja puude tüvelustel.		Roomava risoomi ja puukujuliste võsude tõttu võib sarnaneda tüviksambale (<i>Climacium dendroides</i>). Tüviksammal erineb selle poolest, et tal on pikivõlvilised lehed ja oksad pole harunenud.	Sõltuvalt kasvukohast väga varieeruv liik, kuivemas kasvukohas väiksem.	üksikud
Sammaltaimed	meklenburgi timmia	Timmia megapolitana	III kat	Ohualdis	Kuni 3 cm kõrgune, tavaliselt harunemata vartega sammal. Lehed pikenevad varre tipu suunas. Leherood alaküljel näseline.	kivi		Kasvab klindi varjulistel paepaljanditel.		Väliselt sarnaneb hariliku kadrisambaga (<i>Trichum undulatum</i>), kuid erinevalt temast, ei ole Meklenburgi timmia lamelle lehe pinnal ning lehed ei ole ristlained.	Eestis põhjaranniku piirkonnas.	üksikud
Sammaltaimed	keeljas keerik	Tortula lingulata	III kat	Ohulähedane	Väga madalate roheliste või kollakate padjandite või muruna kasvav sammal. Vars 1-3 mm kõrgune, risoididega. Lehetipp ümar. Rood lõpeb enne lehe tippu.	paljak/paljand		Kasvab liivakivipaljanditel.		Kasvades samades kasvukohtades võib keeljas keerik kergesti segamini minna õrna pisikrassikuga (<i>Gyroweisia tenuis</i>) või perekond silekupra (g. <i>Gymnostomum</i>) liikidega. Eristub nendest oma nõgusate ovaalsete ümaratipuliste lehtede poolest. Pisikrassikul ja silekupardel on lehed lantsetjad või keeljad.	Üle Eesti üsna harva.	üksikud
Sammaltaimed	tundra vesisirbik	Warnstorfia tundrae	III kat	Ohualdis	Lehtede tipud tihti konksjalt kõverdunud. Lehed sirpjad või sirged, väga pikalt ja laialt laskuvad.	soo, veekogu, kallas		Kasvab madalal, veekogude kallastel ja vees. Eelistab valgusrikkamaid kasvukohti.		Eristub teistest vesisirbikutest väga pikalt ja laialt laskuvate lehtede ning tihti konksjalt kõverdunud lehtede tippude poolest.		üksikud
Seened	pruunikas mütsnarmik, liiv-kampnarmik	Bankera fuligineaalba	III kat	Ohualdis	Kübar kumer ja allakeerdunud servaga (kuni 15 cm), koorekarva, hiljem kesktel alates nahkpruun. Narmad lühikesed, üsna nürid, kreemikad, lõheroosa varjundiga. Jalg lühike ja paks, koorekarva.	mets, nõmm		Kuivad nõmmemännikud, mändide all.	august - oktoober		Sagedamini Saare- ja Hiiumaal ning Lahemaa rahvusparkis.	vähe
Seened	lilla mütsnarmik, violett-kampnarmik	Bankera violascens	III kat	Ohustatud	Kübar laialt lehterjas, 3-10 cm lai, ülalpinidise läikega, noorel koorekarva. Kübara kasvades muutub värv purpurja varjundiga pruuniks. Jalg siidise läikega, noorelt valkjast, vanalt tumepruun-purpurpruun. Narmad lühikesed ja peened, noorelt valkjad, hiljem kahvatuhallid.	mets		Samblarikastes, niisketes okasmetsades kuuskede all.	juuni-oktoober	Noori viljakehi on lihtne segi ajada ruupja narmikuga (<i>Phellodon tomentosus</i>), kuid lilla mütsnarmik on jässakam ega kasva mitmest viljakehast koosneva rühmana.		üksikud
Seened	hall hundiseenik	Boletopsis grisea	III kat	Ohualdis	Kübar lainja äärega ning pealt hõbehall või hallikaspruun, mõnikord kesktel pragunenud. Serv valge, allapoole pöörduv. Torukesed valkjashallid. Alakülj peeneooriline. Jalg lühike ja tugev, sileda halli pinnaga. Seeneliha valge ja pehme, murdepind värvub peagi punakashalliks.	mets, nõmm		Kuivades nõmmemännikutes. Moodustab männiga mikorriisat.	august - november	Meenutab harilikku lambaseenikut (<i>Albatrellus ovinus</i>), kuid erineb viimasest halli värvuse ja murdekohal värvi muutuva seeneliha poolest.	Kasvuperioodi ajal viljakehale tekivad kriimustatud kohtadele tumedad triibud.	vähe
Seened	kadatarjak	Botryodontia millavensis	III kat	Ohustatud	Viljakeha liubuv, väike, õhuke, kogupaksus alla 1 mm. Äär ebaseelge ja katkendlik, servaosa puudub. Torukeste pind õlevärvi. Poorid madalalt võrkjad, ebakorrapärased, labürintjad, hambulised.	mets, võsa		Lookuusikutes ja kadastikes.	august-september	Näib, nagu oleks näsanahkise (<i>Hyphodontia sp.</i>) alge. Narmaspoorne näsanahkis (<i>H. radula</i>) ja eriti veel valge võrkpoorik (<i>Ceriporia reticulata</i>) on väga sarnased.		vähe
Seened	sarvklavulinopsis, sarvharik	Clavulinopsis corniculata	III kat	Ohualdis	Viljakeha 2-8 cm kõrgel, erkkollane, ladvaosa kindlal kõrgusel korrapäraselt harkjalt harun. Harud lühikesed, 1-2 cm kõrgused, kaarjad. Seeneliha kollane ja sitke.	mets, niit		Lehtpuusaludes, niitudel.	august - september	Perekonda kuulub mitu niitudel ja lehtpuusaludes kasvavat liik, mille viljakehad on kollased ja harunenud (<i>C. fusiformis</i>).	Lõhn jahujas, maitse kibe.	üksikud

Seened	haavanääts	Junghuhnia pseudozilingiana	III kat	Ohualdis	Kreemikasvalge, kuivanult mesikollane. Sitke viljakeha. Rääldunud kasvuisi. Alapind rebeneb kuivades sügavalt hambuliseks. Kasvab eelneva liigi surnud viljakehal.	mets	Vanades metsades.	haavataieliku lagunev viljakeha	juuli-november			vähe
Seened	must võõtnarmik, must narmik	Phellodon niger	III kat	Ohualdis	Kübar õlapind viltjas või karvane, must või terasevärvi sinakashall, must ja servaga. Alapind algul valkjalt lillakashall, hiljem tindisinine, narmad. Jalg must, ülaosa paljas, alusel viltjalt karvane. Seeneleha must.	mets	Vanad kuuse ja segametsad.		juuli-november			vähe
Seened	taiga-peenoorik	Skeletocutis odora	III kat	Ohualdis	Kasvupinnale liibuv, kreemikas, noorena pehme, vananedes muutub järjest puisemaks ja kuivades kollakamaks. Serv udekarvane, täiskasvanult valge. Torukestepind sile ja valge, vanemalt kreem. Noor viljakeha mahlakas.	mets	Laane- ja salumetsades kuuse ja haavaga.	kuuse, haava, harva kase ja männi kõdunevatel lamatüvedel	juuli-oktoober		Põlismetsa indikaatorliik.	vähe
Seened	kuld-soverbiell	Sowerbyella imperialis	III kat	Ohulähedane	Lamendunud kausi- kuni liiakujuline. Sisepind ere-oranžkollane. Välispind kreemikaskollane, savitaoliselt teraline, sügavalt juurduva viltja jalaga. Seeneleha valkjalt.	mets, võsa	Loomets ja -kadastik.		august - oktoober		Loode- ja Põhja-Eestis, läänesaartel, lubjalembeline.	vähe
Seened	hiidheinik	Tricholoma colossus	III kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad suured, lihavad, läbimõõt 8-25 cm. Kübar beežikas kuni roosakaspruun või pruun helenedes serva suunas, iseloomulik allakeerdunud serv. Eoslehekeseid tihedalt, noorelt helelaid, vanadel ookri värvi või määrdunud pruunid. Seeneleha tihke ja valge, vajutades võivad ilmuda pruunid laigud.	mets	Aru- ja okasmetsades. Männi mükorisiaseseen.		august - oktoober			üksikud
Selgrootud	rohe-tondihobu	Aeshna viridis	III kat	Puuduliku andmestikuga	65-67 mm, erkrohelise rindmikuga, keskrindmiku võõdid laiad, laubal T kujulisest tähnist säilinud ülemine osa; isasel silmad sinised, emasel rohelised.	veekogu	Suuremate veekogude läheduses, lendab kõrgel, madalamale tuleb harva	Vastsed elavad vesikarika lehtede varjus	Juunist-augustini	Metsa-tondihobu	Levinud üle-Eesti	vähe
Selgrootud	ristikukimalane	Bombus distinguendus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikakarvaline ja üleni oliivkollane (välitingimustes võib tunduda helepruunina), välja arvatud must võõt tiibade vahel.	niit, joonobjektid, asula	Õiterikkad niidud, karjamaad ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahitaimkond (kasvavad tugeva inimõjuga paikades nagu nt teeäärred, jäätmaad, elamute jm hoonete ümbrus)	Pesa pinnases	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	aedkimalane	Bombus hortorum	III kat		Üsna suur kimalane. Rindmiku ees- ja tagaosa ning tagakeha esimene lüli on kollased, tagakeha tipp aga valge. Lisaks on aedkimalase tagajalgadel asuvad suurakorvikesed mustade karvadega.	põld, aed, muu	Avatud elupaik, tavaline kultuurmaastikes. Leidub tihti iluaedades ja istandustes.	Pesa nii maa sees kui ka maapinnal. Vahel ka maapinnast kõrgemal (nt lindude pesakastid), sh ebaharilikes kohtades (nt palitu taskus, muruniidukis). Talub inimese lähedust	Aprill-august	Nõmmekimalane - tema on aga väiksem, ümarama ja lühema näokilbiga ning lühikeste suistega. Tema suurakorvikesed oranžikad. Võib segi ajada ka urukimalasega, kelle tagakeha tipp on erinevalt aedkimalase omast koltnudvalge ning paljudel lüüdel tagaservad pruunid. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lüli alaküljel ka kiilukujuline kõrgendik. Aedkimalase tööliste suurus on väga varieeruv. Kuninganna ja tööline võivad olla ühesuurused. Isasel on lisaks pea peal kollane karvatutt.	Levinud üle-Eesti	üksikud

Selgrootud	jaanikimalane	Bombus humilis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Väike kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam, kui tagakeha. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niidud	Pesa maapinnal, kaetud samblaga	Aprill-august	Põldkimalane, samlakimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
Selgrootud	talukimalane	Bombus hypnorum	III kat		Rindmik on pruun. Tagakeha esimene lüli on enamasti must, mõnikord pruun. Järgneb lai must triip, tagakeha tipp on aga valge. Isasel talukimalasel lisaks pea peal pruunid karvad.	mets	Metsased alad	Pesa õõnsustes (linnupuurid, puuõõnsused, põõning). Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	nõmmekimalane	Bombus jonellus	III kat		Rindmiku ees- ja tagaosa ning tagakeha esimene lüli on kollased, tagakeha tipp aga valge. Tagajalgadel asuvad suirakorvikesed on aedkimalasel mustad.	nõmm, mets	Eriti nõmmedel ja metsastel aladel, väldib kultuurmaastikke.	Pesa maa sees (nt endised hireurud), vahel ka maapinnal.	Aprill-august	Nõmmekimalane. Nõmmekimalane on aedkimalase väiksem teisik, kellel on ümaram ja lühem näokilp ning lühikesed suised. Lisaks on nõmmekimalase tagajalgadel asuvad suirakorvikesed oranžikate karvadega. Võib segi ajada ka urukimalasega, kelle tagakeha tipp on erinevalt nõmmekimalase omast koitunudvalge ning paljudel lülidele tagaservad pruunid. Lisaks on urukimalasel piklik näokilp ja pikad suised. Isane nõmmekimalane sarnaneb emasega, kuid lisaks on pea peal kollased karvad.	Levinud üle-Eesti	puuduvad
Selgrootud	kivikimalane	Bombus lapidarius	III kat		Rindmik ja tagakeha eesmine osa on mustad, tagakeha tipp punane. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvad on kivikimalasel süsimustad. Kivikimalase tööliste suurus varieerub tugevasti, vahel võib kohata väga väikseid isendeid. Kuninganna on töölisest selgelt suurem. Isasel kivikimalasel on lisaks rindmiku eesosas lai kollane vööt ja näokilbil kollane karvatutt.	niit, muu	Eelistab avatud elupaika, kiviseid ja õierikkaid niite. Väldib väga metsaseid alasid. Võib lennata palju kõrgemal kui teised liigid.	enamasti maa all, aga ka maapinna peal. Tihti kivihunnikutes ja -aedades ning kivises pinnases. Pesa leitud ka vundamendi seest, kuurist ja kuuriukse kohalt, lävepaku ja lillepoti alt, põhukuhjast, hoone seinast, põõningult. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Eemalt vaadates võib segi ajada tumekimalasega. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvad on tumekimalasel oranžikaspunased. Kivikimalast on palja silmaga raske eristada harva esinevast liigist Bombus confusus: kivikimalasel on pikemad karvad ning lisaks tuleb jälgida lihtsilmade paigutust. Viimased paiknevad liigil Bombus confusus allpool lihtsilmade ülemist piiri, kivikimalasel aga samal joonel lihtsilmadega. Sarnane võib olla ka sorokimalase üks alamliikidest – eristamine nõuab mikroskoobi all suiste täpsemat määramist.	Levinud üle-Eesti	üksikud

Selgrootud	maakimalane	Bombus lucorum	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa ja tagakeha teine lüli on sidrunkollased ning tagakeha tipp lumivalge. Tööliste suurus varieerub maakimalastel vähe. Kuninganna on töölisest selgelt suurem. Isasel maakimalasel on pea peal kollased karvad, rindmik enamasti kollane, tiibade vahel must vööt. Lisaks on ka tagakeha eesmine osa kollane.	muu	Üldlevinud.	Pesa enamasti maa all (nt endised hiireurud), kuid vahel kasutab ka avausi ülevalpool maapinda (nt lindude pesakastid). Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Karukimalane, B. Cryptorum, sorokimalase alamliik. Võib segi ajada karukimalasega, kelle rindmiku triip on veidi kitsam ja tumekollane. Maakimalased on karukimalastest ka veidi väiksemad. Sarnased liigid on veel harvem esinev B. cryptarum ning üks sorokimalase alamliik. Liigil B. cryptarum läbib rindmiku kollast vööti tiibade kohal S-tähe kujuline must vööt (kollase vöödi katkestus), mida maakimalasel ei ole. Sorokimalasel on harilikult tagakeha kollane vööt selja pealt katkestusega ning tagakeha musta vööti ääristab kitsas oranž triip. Kuna maa- ja karukimalast ning liiki B. cryptarum on raske eristada, arvatakse tihti need kõik maakimalaste gruppi.		üksikud
Selgrootud	samblakimalane	Bombus muscorum	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam kui tagakeha. Rindmiku külgedel tiiva alustel tumedad karvad. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niisked niidud	Pesa maapinnal, kaetud samblaga	Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
Selgrootud	põldkimalane	Bombus pascuorum	III kat		Rindmik on roostepruun (vahel kollakas- või pruunikashall), külgedel kollakashallid karvad. Tagakeha esimene lüli enamasti helepruun või kollakashall, millele järgneb lai must triip, tagakeha neljas ja viies lüli on aga jälle roostepruunid.	niit, põld, muu	Üldlevinud (eriti meeldivad karjamaad ja liibiköieliste põllud), meeldib metsade olemasolu maastikus	Pesa pinnases. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Jaanikimalane, samblakimalane	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	niidukimalane	Bombus pratorum	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa on kollane ja tagakeha tipp roostepunane. Mõnikord ka tagakeha esimene lüli kollane. Üks lihtsamini äratuntavaid liike. Tööliste suurus varieerub mõningal määral. Kuninganna ja tööline võivad olla peaaegu ühesuurused. Isasel pea ülakülil ja rindmiku eesosa, küljed ning alakülil kollased, samuti on kollane tagakeha eesmine osa ning tagakeha tipp roostepunane. Isakimalaste karvastik on särava kontrastse värviga lihtsustades seeläbi liigi äratundmist.	mets, park, põld, niit, võsa	Elupaik on ulatuslik (põllud, pargid, niidud, põõsastikud), kuid eelistab metsaseid alasid.	Pesitseb erinevates kohtades nii maa all, maapinnal kui ka maapinnast kõrgemal (nt lindude pesakastid, puuõõnsused, maa-alused avaused, taimestiku puhmad).	Aprill-august		Levinud üle-Eesti	üksikud

Selgrootud	tume kimalane	Bombus rudericus	III kat		Rindmik ja tagakeha eesmine osa on mustad, tagakeha tipp oranžikaspunane. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvad on tumekimalasel oranžikaspunased.	asula, muu	avatud elupaik, sh prahitaimkond. Vaidib väga metsaseid alasid.	Pesa maapinnal (nt samblas, kompostihunnikus) või pinnases maapinna lähedal (nt endised hiireurud)	Aprill-august	kivikimalane, Bombus confusus. Eemalt vaadates võib segi ajada kivikimalasega; jälgida tuleb tagumise jala suirakorvikest ümbritsevaid karvu, mis kivikimalasel on süsimustad, tumekimalasel aga oranžikaspunased. Tumekimalase võib segi ajada ka harva esineva liigiga Bombus confusus, kelle suirakorvikeste ümbruse karvad on mustad mitte oranžikaspunased ja lihtsilmad paiknevad allpool lihtsilmade ülemist piiri. Sarnane võib olla ka sorokimalase üks alamliikidest, kuid viimasel on suirakorvikest ümbritsevad karvad mustad. Isasel rindmik hallikaskollane, tiibade vahel must vööt. Lisaks on isasel ka tagakeha eesmine osa hallikaskollane.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	Schrencki kimalane	Bombus schrencki	III kat		Suur kimalane. Rindmik on kaetud seljal ereoranži värvi karvadega, külgedel on karvad veidi kahvatunud. Tagakeha karvastus on ebaühtlane, hõredamatel kohtadel kumab läbi tagakeha must värvus, mis muudab tagakeha kollase-musta triibuliseks. Tagakehal on mustad karvad, kolmandal, neljandal ja viiendal segmendil.	mets	Metsased alad	Pesa maapinnal	Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane, samblakimalane	Andmed puudulikud	üksikud
Selgrootud	sorokimalane	Bombus soroeensis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Eestis elab kaks alamliiki. Ühel alamliigil, Bombus s. soroeensis, on rindmiku eesosa ja tagakeha teine lüli (tihti katkendlikult) kollane. Tagakeha musta vööti ääristab oranž triip, tagakeha tipp on aga valge. Teine alamliik, Bombus s. proteus, on must, tagakeha tipp valge – valget triipu võivad ääristada oranžid karvad. Ristumisel võivad alamliigid anda erinevalt värvunud järglasi.	muu	Üldlevinud (metsa-, niidu-, kultuur- ja prahitaimkond).	Pesad maa all (nt endised hiireurud)	mai-august	maakimalane, karukimalane, B. Cryptarum. Alamliiki Bombus s. soroeensis võib segi ajada enamuse mustade, kahe kollase triibuga liikidega: maa- ja karukimalane ning B. cryptarum. Erinevalt neist on sorokimalase tagakeha kollane triip tavaliselt selja keskosas katkenud ning tagakeha musta vööti ääristab oranž triip.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	pikkitiib-kimalane	Bombus sporadicus	III kat		Suur kimalane. Rindmiku eesmine ja tagumine osa kollase vöödiga. Tagakeha eesosas on kollane triip, tagakeha tipp on valge.	mets	Metsaliik	Pesa maapinnal	Aprill-august	Aedkimalane, nõmmekimalane	Andmed puudulikud.	puuduvad
Selgrootud	urukimalane	Bombus subterraneus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Suur lühikarvaline kimalane, kelle rindmiku ees- ja tagaosas on pruunikaskollane triip (ees laiem, taga kitsam) ja tiibade vahel must vööt. Tagakeha eesosa samuti pruunikaskollane, millele järgneb must triip, tagakeha tipp koltunudvalge, paljudel lülid tagaservad pruunid.	niit, põld, asula	Eelistab avatud elupaika: õiterikkad niidud ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahitaimkond.	Pesa pinnases, eelistab valmis avausi nt. hiireurud	Mai-august	Aed- ja nõmmekimalane. Urukimalast saab nõmmekimalasest eristada viimase lühikeste suiste ja ümara näokilbi kuju järgi. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lüli alaküljel kiilukujuline kõrgendik. Mõnikord on tagakeha mustad triibud nii taandunud, et isast urukimalast on raske eristada ristikukimalasest – täpsem määramine toimub sel juhul genitaalide järgi.	Levinud üle-Eesti	üksikud

Selgrootud	metsakimalane	Bombus sylvarum	III kat		Rindmik on kollakashall, tiibade vahel must vööt. Tagakeha esimesed kaks lüli on kollakashallid, kolmas enamasti must, neljas ja viies oranžikad. Metsakimalasele on omane kõrgema tooniga lennuheli kui teistel liikidel.	niit, mets	Õiterikkad rohumaad ja metsased alad. Metsaserva liik.	Pesa maapinnal (rohukulu varjus) või pinnases vahetult maapinna lähedal. Tihti kasutatakse endisi hiireurget ja linnupesi. Pesa paikneb sageli väikese põõsa varjus.	Mai-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	karukimalane	Bombus terrestris	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa on tumekollane, tagakeha teine lüli kollane ning tagakeha tipp valkjās. Tööliste suurus varieerub karukimalastel vähe. Kuninganna on töölisest selgelt suurem.	muu	Eelistab avatud elupaiku, väldib metsaseid alasid.	Pesa maa all (nt endised hiireurud) – tunneli pikkus võib olla kuni 2 m. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	maakimalane, B. Cryptarum, üks sorokimalase alamiliik. Võib segi ajada maakimalasega, kellega võrreldes karukimalase rindmiku triip on veidi kitsam ja tumekollane. Lisaks on karukimalased maakimalastest veidi suuremad. Sarnased liigid on ka harvem esinev B. cryptarum ning üks sorokimalase alamiliik. Liigil B. cryptarum läbib rindmiku kollast vööti tiibade kohal S-tähe kujuline must vööt (kollase vöödi katkestus), mida karukimalasel ei ole. Sorokimalasel on harilikult tagakeha kollane vööt selja pealt katkestusega ning tagakeha musta vööti ääristab kitsas oranž triip. Kuna maa- ja karukimalast ning liiki B. cryptarum on raske eristada, arvatakse tihti need kõik maakimalaste gruppi.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	hall kimalane	Bombus veteranus	III kat		Üleni valkjās- või kollakashall, v.a kitsas must vööt tiibade vahel ja veelgi kitsamad mustad vöödid tagakeha lülide vahel.	muu	Eelistab avatud elupaiku, väldib metsaseid alasid.	Pesa maapinnal ja maapinnast kõrgemal (pesad leitud nt puuõõnsustest ja prahi- ning puulaastude hunnikut).	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	tume-nõlvaoälane	Chersotis anderegii	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 25-32 mm. Tumepruunide eestiabadega oälane, tiibadel on kaks musta laiku.	niit, nõmm	Kuiva, liigirikka taimestikuga kindialune niit, nõmmeaistik	Püütakse valguspüünistesse	Juuli lõpp-augusti algus	Sarnaseid liike on mitmeid, nendes eristamine esialgu keerukas	Pakri poolsaar	üksikud
Selgrootud	vareskaera-aasasilmik	Coenonympha hero	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 28–34 mm. Liblikas on tumepruunide tiibadega, tagatiiva servas kulgeb eri laiusega ja skaliise servaga kitsas valge triip.	niit, mets	Niisked niidud ja soised metsad	Lendavad taimestiku kohal	Juuni-juuli keskepaik	Kirju-aasasilmik	Üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	põhja-tõmmusilmik	Erebia embla	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 44-50 mm. Pruunikas liblikas kolme erisuuruses silmlaiguga eestiabade väliservas.	mets	Soised männikud	Lendab taimede kohal	juunist-augustini	Tumesilmik	Valga ja Põlva maakond	üksikud
Selgrootud	teelehe-mosaikliblikas	Euphydryas aurinia	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 30-46 mm. Võrkja tiivamustriga kahvatukollase tooniga liblikad; tagatiiva heledamal serval serval on mustade punktide rida.	niit, soo	niisked niidud, nõlvasood, loopealseste niisked piirkonnad.	Lendavad aeglaselt taimestiku kohal, sageli õitel toitudes ja puhates	mai lõpp-juuni keskepaik	Suur-mosaikliblikas ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	vähe
Selgrootud	suur-mosaikliblikas	Euphydryas maturna	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 38-46 mm. Tiibade muster võrkjas, kontrastne punaka tooniga. Tagatiival puudub mustade punktide rida.	mets	Raiesmikega segametsad, kus järelkasvus esineb saar.	Lendavad sihtidel ja teeservades, samuti metsalagendikel, sageli õitel toitudes	juuni algus-juuli keskepaik	Teelehe-mosaikliblika ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	üksikud
Selgrootud	laanekuklane	Formica aquilonia	III kat	Puuduliku andmestikuga	Kuklakarvastik ainult kuklanurkadel, pesad lähestikku, moodustab suuri asurkondi.	mets	Hämarad okas- ja segametsad	Okastest kuhilpesad, sageli suured, kõrgusega kuni 180 cm.	Aastaringelt	Kõik 7 metsakuklaseliiki, kõige sarnasem palukuklasega	Levinud Ida - Eestis	vähe
Selgrootud	karukuklane	Formica lugubris	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihedalt kogu kehal, moodustab kuni 10 pesalisi asurkondi.	mets	Hämarad okas- ja segametsad	Keskmesed okastest kuhilpesad, kuni 1 m kõrgused.	Aastaringelt	Kõik 7 metsakuklaseliiki	Harva üle Eesti	vähe
Selgrootud	veerekuklane	Formica nigricans	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihedalt kogu kehal.	mets, niit, kivi	Valgusrikkad puistud, puisniidud, pangad.	Eraldi asuvad pesad, kuhilad väikesed	Kevad-, suve-, sügisperiood	Liivakuklane (Formica pratensis)	Väga harva Lääne- ja Põhja-Eestis	üksikud
Selgrootud	palukuklane	Formica polyctena	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvutu sipelgas, moodustab kuni 30 pesalisi asurkondi, pesad lähestikku.	mets	Palumetsad, männi ja kuuse segametsad	Kuni 120 cm kõrgused pesad, kuhilad grupiti, moodustab kuni 30 pesalisi asurkondi	Aastaringelt	Laanekuklane	Levinud üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	liivakuklane, salukuklane	Formica pratensis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tihedalt karvastik kogu kehal, pesad väikestes gruppides.	mets	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad	Kuni 50 cm kõrgused pesad kuni 5 gruppidenä	Aastaringelt	Veere kuklane	Hõredalt üle Eesti	keskmiselt

Selgrootud	arukuklane, metsakuklane	Formica rufa	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tagasihoidliku karvastikuga, pesad väikestes gruppides.	mets, aed, asula	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad, kodaiaid, mesilad, hooned	Kuni 70 cm kõrgused pesad kuni 5 gruppidesena	Aataringset	Laane- ja palukuklane, kuid nendest suurem	Arvukaim liik üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	kännukuklane	Formica truncorum	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tugeva, püstise karvastikuga kuklastest väikseim punane spigelgas.	mets	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad	Kuni 40 cm kõrgused kuhilpesad 2-3 pesaliste gruppidesena	Aataringset	Iseloomilik punane väike karvane kuklane	Vähearvukas liik üle Eesti	vähe
Selgrootud	valgelaup-rabakiil	Leucorrhina albifrons	III kat		23-28 mm, isane tume, valge lauba ja sabalisanditega; tagakeha eesosa hallikas-valge; emane tume, väikeste kollaste laikudega tagakeha selgmise osa eesosas.	veekogu, soo, karjäär	Elab nii suuremates kui ka väiksemates järvedes, rabalaugastes, ka mahajäetud liiva-kruusa karjäärides	Vastsete koduveekogu kaldaaladel	Mai lõpp-juuni, mõned ka augustis	Hännak-rabakiil	Levinud üle-Eesti, tavaline	keskmiselt
Selgrootud	hännak-rabakiil	Leucorrhina caudalis	III kat	Puuduliku andmestikuga	29-32 mm, isane tume, valge lauba ja valgete sabalisanditega; Tagakeha tipus jämenev, eesosas laia sinakashalli varjundiga, tiivatäpp valge, lennol hästi vaadeldav. Emane must, tagakeha tipuosas laienuvad, tagakeha eesmiste lülide seljaosas kollakaspruunid laigud; tiivatäpp must, heleda tipupoole osaga.	veekogu	Elab väikestes järvedes või suuremate järvede madalaveelistes soppides.	Ei lenda koorumisveekogust kaugemale	Mai- lõpp -juuni	Valgelaup-rabakiil	Levinud üle Eesti, sagedamini kohatav Kagu-Eestis	vähe
Selgrootud	suur-rabakiil	Leucorrhina pectoralis	III kat	Puuduliku andmestikuga	30-33 mm, isane mustjaspruun, sabalisandid tumedad, tagakeha 7. lülil suur kollane laik, eesmised laigud tumedamad. Emasel tagakeha lülide selgmisel pool suured kollased laigud.	veekogu	Elab väikestes järvedes või suuremate järvede madalaveelistes soppides.	Ei lenda koorumisveekogust kaugemale	mai- lõpp -juuni	väike- ja punakas-rabakiil	Levinud üle Eesti, sagedamini kohatav Kagu-Eestis	keskmiselt
Selgrootud	sõõrsilmik	Lopinga achine	III kat	Puuduliku andmestikuga	45-50 mm, pruun, nii ees- kui tagatiibade servades suurte silmlaikude rida.	mets, niit	Metsaliik, niisketes leht- ja segametsades ning puisniitudel. Eelistab lennata varjus.	Ei lenda elupaigast kaugemale.	juuni algus - juuli lõpp	harilik tumesilmik, kesasilmik, tõmmusilmikud	Levinud üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	suur-kuldtiib	Lycaena dispar	III kat	Puuduliku andmestikuga	31-41 mm, isane erkpunaste tiibadega, kõigil tiibadel kitsas must kesktähn. Emase tagatiivad peaaegu mustad, oranžika servisega, eestiibadel suured mustad tähnid.	niit, mets	Elavad niisketel niitudel ja metsaservades. On head lendajad ja neid võib kohata ka väljaspool elupaika	Lendab elupaigast ka kaugemale	juuni keskpaik - juuli lõpp	isane valgetäpp-kuldtiib, emane leek-kuldtiib	Levinu üle eesti	vähe
Selgrootud	nõmme-tähniksiniitiib	Maculinea arion	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tagatiiva alakülj sinise tooniga.	nõmm, niit	Kuivalembene liik. Elab liivikutel, nõmmedel ja loopealsetel.	Lendab elupaigas ja sealt kaugemale ei lähe.	juuni keskpaik - juuli lõpp	Ei ole	Varem levinud üle eesti, praegu väga lokaalselt erinevates paikades	vähe
Selgrootud	rohe-vesihobu	Ophiogomphus cecilia	III kat	Puuduliku andmestikuga	50-60 mm, emane ja isane suhteliselt sarnase välimusega; rindmik ereroheline, kitsaste mustade triipudega; tagakeha must seljal ja kõhnul kollaste pikike laikudega; sabalisandid heledad; emase kuklal kaks hambulise tipuga jätket. Anaalsilmus tagatiibadel kahe suluga.	veekogu, joonobjekt	Elab väikestes metsaojades ja jõgede madalaveelises osas. Sageli kohatakse neid metsateedel.	Metsateedel ja metsi läbivate jõgede ja ojade läheduses.	Mai-august	Näps-jõghobu	Levinud üle Eesti	vähe
Selgrootud	hahkkaruslane	Phragmatobia luctifera	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 31-38 mm. Mustja põhitooniga, tagatiiva kannoosa ja tagakeha tagumine pool kollased.	nõmm	Liivikud	Lendab hämarikus	Juuni	Sarnaseid liike ei ole	Põhja-Eesti ranniku liivikutel ning luidetel	üksikud
Soontaimed	karulauk	Allium ursinum	III kat	Ohulähedane	Iseloomuliku tugeva küüslaugu lõhnaga. Lehti 2 või 3, juurmised, lamedad, laistustjad (2-5 cm laiad), tiivulise rootsuga. Vars kolmekandiline. Õisik valge, lame kerajas sarikas. Taimed kolletuvad juba suve algul. Kõrgus 25-40 cm.	mets	Salu-, leht-, sega- ja okasmetsades.		mai, juuni			vähe
Soontaimed	veripunane koldrohi	Anthyllis coccinea	III kat	Ohulähedane	Madalakasvuline lamavate või tõusvate varrega taim. Lehed paaritusuljad. Varrelehed puuduvad või on neid vähe (1 või 2). Kõrglehed õisiku alusel tavaliselt tõmbitipuliste hõlmadega. Õiekroon tumepunane, harvem kollane või valge. Kõrgus 4-15 cm.	niit, rannik, võsa	rannaniitudel, kadastikes, kuivadel aruniitudel.		juuni-august		Lääne-Eestis	keskmiselt

Soontaimed	sile kardhein	Ceratophyllum submersum	III kat	Ohustatud	Veesisesed taimed. Lehed männases, rohelistel, pehmed, niitjad, 3 või 4 korda harunenud, väheste jääkade hambakestega. Pikkus 30-100 cm.	veekogu, rannik	Mage- ja riimveetaim		juuli-september			keskmiselt
Soontaimed	lääne-möökröhi	Cladium mariscus	III kat	Ohulähedane	Kasvab tihedate, sageli ulatuslike kogumikena. Hallikasrohelistel lehed on nугaterava servaga, karedad ja jäigad, tipust enamasti kuivanud. Varred kolmekandilised, siledad, lehistunud. Õisik piklik, korruseline, 30-50 cm pikk, koosneb 5-10 tihedatesse nuttidesse koondunud kollakaspruunidest pähikutest. Kõrgus 60-180 cm.	soo, kallas	Lubjarikastes soodes, veekogude kallastel.		juuni, juuli		Paiguti Lääne-Eestis, mujal haruldane.	palju
Soontaimed	harilik sügisliil	Colchicum autumnale	III kat	Ohualdis	Õisi 1-4, suured (6-20 cm pikad), lehterjad, allosas pikaks putkeks kokku kasvanud, lillakasroosad. Lehti 4, ainult juurmised, laisüstjad, tõmbi tipuga, 20-30 cm pikad. Õitsemisajal (septembris) taim lehtedeta, lehed arenevad kevadel. Kõrgus 20-30 cm.	niit, park, lagendik	Niitudel, parkides, metsalagendikel.		september		Sage ilutaim. Looduslikult Hiiumaal ja Põhja-Eestis.	vähe
Soontaimed	rootsi kukits	Cornus suecica	III kat	Ohulähedane	Puitunud risoomiga rohttaime haabitusega poolpöösas. Vars neljakandiline, hõredalt karvane. Lehed elliptilised, rootsuta, ümardunud alusega, 1,5-4 cm pikad. Õisik meenutab üksikut õit - rohkearvulisi väikesi punakaspruune õisi ümbritseb neli valget kattelheht. Viljad marjatalised, erepunased. Kõrgus 6-30 cm.	mets, niit, soo	Niisketes metsades ja soostuvatel niitudel.		juuni, juuli		Harva Põhja-Eestis saartel ja rannikul ning Hiiumaal, mujal puudub.	vähe
Soontaimed	must tuhkpuu	Cotoneaster niger	III kat	Puuduliku andmestikuga	Puittaim. Lehed tuhmid, pealt noorena karvased, alt viljad, munaja kujuga, 2-5 cm pikad. Õied roosad, 3-12 kaupa kuni 1,5 cm pikkustel raagudel. Valminud viljad mustad, sinaka vahakirmega. Kõrgus 50-250 cm.	niit, mets, kivi, võsa	Lubjarikastel niitudel, loometsades, klibusel pinnasel, kadastikes.		juuni		Harva Põhja-Eestis ja Muhemaal.	vähe
Soontaimed	karvane ristmadar	Cruciata laevipes	III kat	Ohualdis	Taimed karvased. Lehed neljalehelistes männastes, mis paiknevad varrel üle 5 cm vahedega. Õisikud rohekaskollased, karvaste raagudega väikestes õisikutest ülemiste lehemännaste kaenlas. Kõrgus 20-40 cm.	mets, võsa, park, joonobjektid	Kuivemates hõredates metsades, pöösastikes, parkides, teeservadel.		juuni, juuli			üksikud
Soontaimed	balti sõrmkäpp	Dactylorhiza baltica	III kat		Õisik tihe, purpurvioletne. Õie huul kolmeõlmaline: keskmine hõlm on kitsas ja ümara tipuga, külgmised on laiad, külgedele suunatud. Õitel selge purpurvioletne joonis. Lehed tumedalaiagilised, kogu pikkuses ühetalised või on veidi laiem koht keskosast allpool, keskmiselt 2 cm laiad. Kõrgus 25-65 cm.	niit, kallas	Niisketel niitudel, eriti veekogude kallastel.		juuni, juuli			palju
Soontaimed	vööthuul-sõrmkäpp	Dactylorhiza fuchsii	III kat		Õisik roosakaslilla. Õiel huul poollest saadik kuni kolmandikuni lõhestunud kolmeks kolmnurkseks, peaaegu võrdse suurusega hõlmaks, selge mustriaga. Lehed kitsasmunajad kuni 17 cm pikad, 2-4 cm laiad, pruunikate laikude või täppidega, vahel ilma. Kõrgus 30-65 cm.	mets, niit	Segametsades ja puisniitudel.		juuni, juuli			palju

Soontaimed	kahkjaspunane sõrmkäpp	Dactylorhiza incarnata	III kat		Vars tihedalt lehistunud, lehtede kõige laiem koht on keskosast allpool. Lehed täppideta või väga harva üksikute täppidega, kuid õied see-eest selge mustriga. Õisik tihed, paljuüieline. Õied väikesed, kahvatu-roosad kuni tumevioletsed, vahel valged. Õie huul rombjas, peaaegu terve, kuni 7 mm lai, külghõlmad tagasimurtud. Alumiste õite kandeledhed ulatuvad õisikust välja. Kõrgus 20-45 cm.	niit, soo	Niisketel ja soistel niitudel, soodes.		juuni, juuli			palju
Soontaimed	kuradi-sõrmkäpp	Dactylorhiza maculata	III kat	Ohulähedane	Õisik paljuüieline, õied helevioletsed või roosakasillid tumedama joonisega. Õie huul lai ja lame, nõrgalt kolmeks jagunenud: keskmine hõlm väike ja pisut kolmnurkne, külgmised nagu poolkuud, keskmine hõlm ei ulatu külghõlmade vahelt välja. Lehed süstjad, laikudega või ilma, alt hallikasrohelistes. Kõrgus 20-50 cm.	mets, soo	Rabastuvas metsades, raba servades.		juuni, juuli			palju
Soontaimed	mets-vareskold	Diphysastrum complanatum	III kat	Ohulähedane	Eostaim. Varreharud lapikud ja korduvalt harunenud, moodustavad hõreda kimbu. Lehed soomusjad, asetsevad nelja reana, kaks rida lehti väiksemad. Eospead mitmeakaupa (2-5) varretaolise kandja tipus. Pikkus kuni 1 m.	mets	Kuivades männikutest ja segametsades.		juuli-september			keskmiselt
Soontaimed	nõmm-vareskold	Diphysastrum tristachyum	III kat	Ohualdis	Varreharud sageli kandilised, korduvalt harunenud, moodustavad tiheda kimbu, oksad hoiduvad püstiselt. Lehed soomusjad, asetsevad nelja reana, kaks rida lehti väiksemad. Eospead mitmeakaupa varretaolise kandja tipus. Pikkus kuni 1 m.	nõmm, mets	Nõmmedel, hõredates nõmmemetsades.		juuli-september			vähe
Soontaimed	müürkevadik	Draba muralis	III kat	Ohulähedane	Taim roheline, hõreda lehekodariku ja väheste varrelehtedega. Õied valged. Kroonlehed umbes tupplehtedele pikemad või pisut pikemad. Viljaraod vilja pikkused või natuke pikemad, hoiduvad peaaegu rõhtsalt. Kõrgus 10-30 cm.	muu, kivi, joonobjektid, mets	Kuivadel kohtadel, klibul, teeäärtes, okasmetsades seljandikel, kaljupragudes.		mai, juuni		Harva, peamiselt läänesaartel.	vähe
Soontaimed	metskevadik	Draba nemorosa	III kat	Ohualdis	Kogu taim kollakasroheline. Õied kollased, kroonlehed tupplehtedest veidi pikemad. Viljaraod viljast üle kolme korra pikemad, peaaegu rõhtsad. Kõrgus 5-30 cm.	loodudel, niit, nõmm, mets, põld	Kuivadel loodudel, niitudel, liivikutel, metsaservadel, põldudel.		mai, juuni		Paiguti, peamiselt Põhja-, Lääne-, Kagu-Eestis.	üksikud
Soontaimed	tumepunane neiuvaip	Epipactis atrorubens	III kat		Lehed tumerohelised, karedate, elliptilised. Vars tihti violetne, tihedalt lühikarvane. Kasvab sageli hõreda kogumikuna. Õied kannuseta, tumepunased, ripuvad ühel küljel õisikus. Kõrgus 20-70 cm.	rannik, nõmm, mets, kivi, võsa, niit	Kuivadel rannavallidel, rannamännikutest, klibukadastikes ja puisniitudel.		juuli, august		Paiguti, põhiliselt Lääne- ja Põhja-Eestis ning saartel.	palju
Soontaimed	laialehine neiuvaip	Epipactis helleborine	III kat		Lehed ümarad, lühidalt teritunud tipuga, 4-10 cm pikad, 3-6 cm laiad, lehe serval ja roodudel näsajad karvad. Õisi palju, punakasrohelistes, kirjud. Õied kannuseta. Õisik enamasti ühel küljel. Kõrgus 30-90 cm.	mets, niit	Leht- ja segametsades, puiniitudel.		juuli, august			palju

Soontaimed	soo-neiuvaip	Epipactis palustris	III kat		Õied kirjud, huul valge ja külgmised hõlmad pruunid, 15 mm läbimõõduga. Õisik hõre, enne puhkemist longus. Lehed süstjad, enamasti pikalt teravnevad. Kasvab enamasti hõredate kogumikena. Kõrgus 20-60 cm.	niit, soo	Niisketel niitudel ja puisniitudel, soodes.		juuli, august			palju
Soontaimed	harilik kikkapu	Euonymus europaea	III kat	Ohulähedane	Puittaim. Oksad kandilised, siledad, rohelised. Lehed elliptilised, peensaagia servaga. Õied pisikesed, lehtede kaenlas, rohekad. Villi on kupar, punane. Seemned heledad. Kõrgus 1-7 m.	niit	Jõelammidel.		mai		Looduslikult Lõuna-Eestis. Ilupõõsana, metsistub.	vähe
Soontaimed	roomav õõvilge	Goodyera repens	III kat		Tõusva varrega, hõredate pisikeste kogumikena. Lehed sageli sambla sees, 2-3 cm pikad, selgete ristroodudega. Õisik 3-7 cm pikk, ühel küljel, karvane, valge. Kõrgus 13-25 cm.	mets	Okas- ja segametsades.		juuli, august			palju
Soontaimed	harilik kõoraamat	Gymnadenia conopsea	III kat		Õied ühevärvilised, lillakasroosad, pikas tihedas kobaras, lõhnavad. Õied kannusega, kannus sigimikust kuni 2 korda pikem. Lehed lineaalsed, kuni 25 cm pikad, renjad, pika tupega, asetsevad varrel vaheldumisi. Kõrgus 20-70 cm.	niit	Niisketel liigirikastel niitudel.		juuni, juuli		Paiguti, põhiliselt Lääne-Eestis ja saartel.	palju
Soontaimed	paas-kolmissõnajalg	Gymnocarpium robertianum	III kat		Sõnajalgtaimed. Eostaimed. Lehelaba nagu võrdhaarne holmnurk, kuid pikalt teravnenud tipuga. Leheroots labast märksa pikem, alusel sõkalsoomustega. Lehel on luubiga näha näärmekarvad. Kõrgus 10-30 cm.	kivi	Paelõhedes ja rusukalletel.		juuli, august		Paiguti, peamiselt Lääne- ja Looide-Eestis.	vähe
Soontaimed	kaljukress	Hornungia petraea	III kat	Ohulähedane	Taim pisut violetse varjundiga. Tihti kasvab murusalt ja harunenemata varrega, kuid võib olla ka juba alusel harunenud. Lehed sügavalt lõhestunud, viljumise ajaks ammu kuivanud. Kroonlehed valged. Villi on kõder. Kõdrad tihedalt, 1,5-2 mm pikkused, mitu korda pikema viljaraaga, hoiduvad rõhtsalt. Kuivanult meenutab väikest pudeliharja. Kõrgus 3,5-12 cm.	nõmm, rannik,kivi, nõlv, mets	Rannavallidel, kaljudel, kuivadel nõvadel, kuivas kivises okasmetsas.		mai, juuni		Paiguti, peamiselt läänesaartel.	keskmiselt
Soontaimed	harilik ungrukold	Huperzia selago	III kat	Ohulähedane	Sõnajalgtaimed. Eostaimed. Peavars püstine või tõusev, korduvalt harkjalt harunev, varreharud ruljad. Lehed lineaalsüstjad, asetsevad tihedalt. Eospesi kandvad lehed teiste sarnased, ei ole eospeadena. Kõrgus 5-20 cm.	mets	Varjukates kuuse- ja segametsades.		juuli-oktoober			palju
Soontaimed	siberi võhumõök	Iris sibirica	III kat	Ohulähedane	Õied sinised, 2-3 kaupa õisikus, veidi lõhnavad. Vars ruljas, seest õõnes. Lehed kuni 1 cm laiused, kitsaslinealsed.	niit	Niisketel niitudel, puisniitudel.		juuni, juuli		Paiguti Lääne- ja Lõuna- eestis, mujal harva või puudub.	keskmiselt
Soontaimed	rand-seahernes	Lathyrus japonicus subsp. maritimus	III kat	Ohulähedane	Kogu taim kaetud sinaka kirmega. Varred tiivutud, lamavad. Lehed paarissulgjad. Lehekesi 3-5 paari. Taimed köitragudeta. Õied 4-7-kaupa, roosad. Pikkus 25-60 cm.	rannik	Liivastel mererandadel.		juuli, august			keskmiselt
Soontaimed	küürlemmel	Lemna gibba	III kat	Ohualdis	Taim ujub veepinnal, ühe juurega. Lehe läbimõõt kuni 5 mm, pind lame. Taime alaküljel käsnjas paksend, mistõttu veest välja võetud ja tagurpidi keeratud taim näib küürakana. Väga väike taim.	veekogu, rannik	Tiikides, rannaloidudes, kraavid.		Paljuneb vegetatiivselt, nagu teisedki lemle liigid			vähe

Soontaimed	suur käopõll	Listera ovata	III kat		Õied väikesed, tihedas pikas kobaras, rohelistel. Lehti 2, taime allosas, vastakud, rootsuta, üle 5 cm pikad. Vars tugev, püstine. Kõrgus 30-80 cm.	niit, mets	Niitudel, niiskemates metsades.		juuni, juuli			palju
Soontaimed	mets-kuukress	Lunaria rediviva	III kat	Ohulähedane	Õied lillad, lõhnavad, hõredas sarikjas kobaras. Vili suur, lame, mõlemast otsast teritunud kõder. Lehed terved lihtlehed. Varrelehed suured, südajad, ogateravalt hambulise servaga, rootsuga. Kõige alumised lehed neerjad. Kõrgus 60-110 cm.	mets, rannik	Põhjaranniku paekalda jalamil lehtmetsades ja sealseste jõgede orgudes.		mai-juuli		Mujal Eestis harva.	keskmiselt
Soontaimed	karukold	Lycopodium clavatum	III kat	Ohulähedane	Eostaim. Lehetipus pikk läbipaistev pehme karv, lehed hoiduvad püstiselt kaldu. Eospeade ja lehtede vahel varretaoline kandja. Eospäid ühel varrel 2-3. Pikkus kuni 1,8 m.	mets	Kuivades männi- ja segametsades.		juuli-september			keskmiselt
Soontaimed	mets-õunapuu	Malus sylvestris	III kat		Puittaim. Lehed ja võrsed täiesti paljad, ei ole karvased. Lehed südaja alusega. Õied valged või roosakad, väheõielistel õisikutel. Oksad vahel tõmpide asteltega. Õun kuni 2,5 cm läbimõõduga, hapu ja kibe. Kõrgus kuni 10 m.	niit, mets	Puisniitudel, metsaservades.		mai, juuni		Peamiselt läänesaartel.	keskmiselt
Soontaimed	harilik pors	Myrica gale	III kat	Ohulähedane	Puittaim. Tugeva võrtsika lõhnaga suvehaljast põõsas. Lehed nahkjad, kergesti tükkideks murduvad, 2-4 cm pikad, 1-2 cm laiad, tipuosas saagja servaga. Okstel, lehtedel ja pungadel kuld kollased näärmetäpid. Kõrgus 30-150 cm.	soo, mets, niit, rannik	Madal- ja siirdesoodes, soometsades, soistel puisniitudel, harva mererannikul.		mai, juuni		Paiguti, läänesaartel ja mandri läänesaosas sage.	palju
Soontaimed	pruunikas pesajuur	Neottia nidus-avis	III kat		Ilma rohelistele lehtedeta taim, üleni helepruun. Vars kuni 7 mm läbimõõduga, paari vart tupena ümbritseva soomusega. Vars ei ole läbikumav. Õisik paljuõieline (10-50 õit), õie huul teistest õiekattelehtedest pikem, alla suunatud. Kõrgus 17-40 cm.	mets	Leht- ja segametsades.		juuni			palju
Soontaimed	väike vesikupp	Nuphar pumila	III kat	Ohualdis	Taime lehed ja õied ujuvad veepinnal. Lehed 4-10 cm laiad, alt sageli siidiselt karvased. Leheroodude külgharud ei ühine omavahel. Leheroots lapik või kolmekandiline, kinnituskohal laienuvad. Õied valged, nelja väljaspoolt roheline tupp. Tupp lehtede väliskülgi üleni roheline. Pikkus 70-150 cm.	veekogu	Seisvates vetes.		juuni-august		Harva, peamiselt Kagu-Eestis.	vähe
Soontaimed	valge vesiroos	Nymphaea alba	III kat	Ohulähedane	Taime lehed ja õied ujuvad veepinnal. Kinnitub veekogu põhja. Leheroodude külgharud ühinevad omavahel, leheroots lapik või kolmekandiline, kinnituskohal laienuvad. Õied valged, nelja väljaspoolt roheline tupp. Emakasuu sigimiku laiune, 10-23 kiirega. Tolmukate niidid tolmuksa laused. Annab väikeses vesiroosiga hübriidi, seetõttu vahel väikesest vesiroosist raskesti eristatav. Pikkus 50-100 cm.	veekogu	Mageveekogudes.		juuni-august			keskmiselt

Soontaimed	väike vesiroos	Nymphaea candida	III kat	Ohulähedane	Taimed lehed ja õied ujuvad veepinnal. Kinnitub veekogu põhja. Leheroode külgharud ühinevad omavahel, leheroots lapik või kolmekandiline, kogu ulatuses ühelaiune. Õied valged, nelja väljaspoolt roheline tupplehega. Emakasuu tugevasti nõgus, sigimikust kitsam, 8-14 kiirega. Sisemiste tolmukate niidid tolmukapeadest oluliselt laiemas. Annab valge vesiroosiga hübridi, seetõttu vahel valgest vesiroosist raskesti eristatav. Pikkus 50-160 cm.	veekogu	Magaveekogudes.		juuni-august			vähe
Soontaimed	hall käpp	Orchis militaris	III kat	Ohulähedane	Õis meenutab kiivriga mehikest, roosakasvioleete. Õisik tihe, paljuüeline, õite kandlehed mõne millimeetri pikkused. Lehed kuni 8 cm laiad, 15 cm pikad. Kõrgus 17-40 cm.	niit	Niitudel ja puisniitudel.		mai, juuni		Lääne-Eestis ja saartel tavaline, mujal harva.	palju
Soontaimed	põdrajuure-soomukas	Orobancha bartlingii	III kat	Ohualdis	Roheliste lehtedeta taimed. Taim kollakas-pruunikas. Õis ei ole ühekülgne. Õiekroon alla 2 cm pikk, kollane või veidi punakas. Tolmukad kinnituvad 1-3 mm kõrgusel krooni putke alusest. Emakasuu kollane. Kandlehed õitest pisut lühemad, tumepruunid. Vars alumises osas kolmnurksete soomuslehtedega, ülevalpool hõredamalt. Kõrgus 20-60 cm.	loodudel, niit, nõlv	Parasiteerib taimel nimega põdrajuur. Vahelmine põdrajuur kasvab loodudel, kuivadel niitudel, nõlvadel.		juuni, juuli (august)		Paiguti, eriti Lääne- ja Põhja-Eestis.	vähe
Soontaimed	suur soomukas	Orobancha elatior	III kat	Ohulähedane	Roheliste lehtedeta taimed. Taim kollakas-pruunikas. Õis ei ole ühekülgne. Vars ühtlaselt kaetud süstjate soomuslehtedega, 7-13 mm läbimõõduga. Õisik väga tihe, õied suhteliselt suured, õiekroon 2-2,5 cm pikk, kollakaspruun punaka varjundiga. Õied kõverdunud, torujad. Tupe poolmed kahe ebavõrdse hambaga. Emasuu kollane. Kandlehed krooni pikkused või isegi pikemad, punakaspruunid kuni mustjad. Kõrgus 25-50 cm.	muu			juuni, juuli		Parasiteerib taimel nimega põldjumikas.	vähe
Soontaimed	ohakasoomukas	Orobancha pallidiflora	III kat	Ohulähedane	Roheliste lehtedeta taimed. Taim kollakas-pruunikas. Õis ei ole ühekülgne. Õiekobara alumised õied hoiduvad üksteisest eemale. Õis 1,5-2 cm pikk, alusel valkjas, keskel kollane, ülaosas pruunikaspunane. Kandlehed umbes krooni pikkused, punakaspruunid, kitsad. Tupe poolmed tavaliselt terved, harva kahe ebavõrdse hambaga. Emakasuu pruun kuni punakas. Kõrgus 25-60 cm.	muu			juuni, juuli (august)		Parasiteerib ohaka perekonna taimedel.	keskmiselt
Soontaimed	tähk-rapuntsel	Phyteuma spicatum	III kat	Ohualdis	Õied üsna ebamäärased, kollased või valkjad, tipmises tähkjas õisikus. Vars ja lehed paljad, ei ole karvased. Alumised lehed südajad, pikarootsulised saagja servaga. Ülemises süstjad, peaaegu rootsutud. Kõrgus 30-70 cm.	mets, niit, kallas	Hõredates metsades, puisniitudel, jõgede kaldanõlvadel.		juuni, juuli		Paiguti Lõuna-Eestis.	keskmiselt

Soontaimed	kahelehine käoheel	Platanthera bifolia	III kat		Lehed varre alumises osas, lehti 2, vastakud. Lehed elliptilised, ahenevad alusel aegamööda kuni 7 cm pikkuseks kitsamaks rootsutaoliseks osaks. läikivad. Hõredas õisikus kuni 30 valget lõhnavat õit. Õiel kannus niitjas, roheka aheneva tipuga. Õies on tolmupead (polliniumid) üksteise kõrval, otsekui jutumärgid. Kõrgus 20-60 cm.	niit, mets, soo	Niitudel, hõredates metsades, sooservades.		juuni, juuli			palju
Soontaimed	rohekas käoheel	Platanthera chlorantha	III kat		Lehed varre alumises osas, lehti 2, vastakud. Lehed elliptilised, lehtede ahenenud rootsutaoline osa lühem kui 4 cm. Hõredas õisikus kuni 30 valget lõhnavat õit. Õiel kannus peenike, kuid mitte niitjas, tipust veidi jämedam. Õies hoiduvad tolmupead (polliniumid) ülalt kokku ja alt üksteisest eemale nagu maja katus. Kõrgus 20-60 cm.	niit, mets	Niitudel, hõredates metsades		juuni, juuli		Lubjalebene, eelistab kuivamaid kasvukohti võrreldes kahelehise käoheeliga.	palju
Soontaimed	niitjas penikeel	Potamogeton filiformis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Veesisene taim. Vars haruneb tugevasti tavaliselt alaosas. Vars enam-vähem rüljas, niitpeenike. Lehed tõmbi tipuga, noored lehetüped peaaegu kogu ulatuses toruks kokku kasvanud. Kõrgus 10-30 cm.	turbaaku, veekogu	Turbaaukudes, kraavides, järvedes, aeglase vooluga jõgedes.		juuni-august			üksikud
Soontaimed	väike penikeel	Potamogeton pusillus	III kat	Ohulähedane	Veesisene taim. Vars rüljas. Lehed lühikeselt teritunud ebaselgeks ogatipuks. Lehe keskrood alaküljel eendub, ilma läbipaistvate õhukambrite ridadeta. Abilehed alla 1 cm pikad, peenekujulised, noorena 2/3 ulatuses toruks kokku kasvanud. Kõrgus 20-50 cm.	rannik, veekogu	Lahesoppides, rannaveekogudes, ojasuudmetes riimvees, harva sisevetes.		juuli, august		Harva läänesaartel, läänerrannikul ja Peipsi rannal, mujal haruldane.	puuduvad
Soontaimed	harilik põõsasmaran	Potentilla fruticosa	III kat	Ohulähedane	Põõsas, puitunud varrega. Lehekesi 5-7, terveservalised. Õied 20-30 mm läbimõõduga, kollased, mõnekaupa tipmistes õisikutes. Kõrgus 50-120 cm.	niit, park	Loopealsetel, istutatuna parkides.		juuni-august (september)		Paiguti Loode-Eestis.	vähe
Soontaimed	aas-karukell	Pulsatilla pratensis	III kat		Taimed pikkade tihedate hallide karvadega. Õied lillad, longus, alles viijudes püstised ning ka taime vars kasvab märksa pikemaks. Lehed ebakorrapäraselt sulgajased, juurmised lehed ilmuvad õitseajal. Kõrgus 10-30 cm.	mets, nõlv, loodudel	Kuivades männikutes, liivastel nõlvadel, loodudel.		mai, juuni			keskmiselt
Soontaimed	mets-pirnipuu	Pyrus pyraeaster	III kat	Ohulähedane	Puittaim. Oksad alati asteldega. Viljad kuni 2 cm läbimõõduga, ümarad või pirni meenutavad, maitsetud. Lehed munajad või ümarad, lühikese teravikuga, läikivad. Õied valged, tolmukapead punased. Kõrgus 10-15 m.	mets, niit, park, joonobjektid	Laialehistes metsades, puisniitudel, parkides, teede ääres.		mai			vähe
Soontaimed	tui-tähtpea	Scabiosa columbaria	III kat	Ohualdis	Vars paljas. Lehed vastakud, alumised lehed enamasti alusel lõhestunud kuni terved, ülemised niitjateks hõlmadeks lõhestunud. Õied sinised, ümarates nuttides. Kõrgus 30-80 cm.	niit	Kuivadel lubjarikastel niitudel.		juuni-september			keskmiselt
Soontaimed	värvi-paskhein	Serratula tinctoria	III kat	Ohualdis	Õisikud purpursed, harvemini valged, paiknevad varte või varreharude tippudes suhteliselt tihedas liitõisikus. Lehed paljad, peensaagia servaga, alt pisut heledamad, mitut moodi lõhestunud, juurmised lehed vahel terved.	niit, võsa	Niisketel niitudel, puisniitudel, võsastikes.		juuli-september			keskmiselt

Soontaimed	niidu-asparhernes	Tetragonolobus maritimus	III kat	Ohulähedane	Kasvab väikestes määstest. Õied üksikult, harva 2-kaupa, suured, kollased. Kaunad 3-5 cm pikad, kandilised. Lehed paaritusuljad, paljad, kõik lehekesed enam-vähem võrdse suurusega. Kõrgus 10-25 cm.	niit, rannik	Rannaniitudel ja puisniitudel.		juuni, juuli		Paiguti Lääne-Eestis.	keskmiselt
Soontaimed	ahtalehine ängelhein	Thalictrum lucidum	III kat		Lehed kahelisuljad. Lehekesed kitsad, pealt läikivad, terveservised, 1-10 mm laiad. Õiekattellehed varisevad varakult ning õied näivad koosnevad vaid tolmukatest, tolmukad kollased. Viljad 2,5 mm pikad pähkikesed. Kõrgus 40-120 cm.	niit, mets, võsa	Niisketel niitudel, metsaservadel, võsastikes.		juuni-august			keskmiselt
Soontaimed	alpi ristik	Trifolium alpestre	III kat	Ohualdis	Taim karvane. Õied tume-lillakaspunased, nutitaolises õisikus. Õietupp 20 raoga, viljmisel karvane. Lehed kolmetised. Lehekesed lineaalsed, kitsad, nahkjad, tumerohelised, enam-vähem võrdse laiusuga. Kõrgus 20-50 cm.	mets, niit	Kuivades segametsades, puisniitudel.		juuni, juuli		Peamiselt Saaremaal.	vähe
Soontaimed	kännapuu	Ulmus laevis	III kat	Ohulähedane	Puittaim. Lehed pehme karvased või enam-vähem paljad, külgrood lähevad leheservani vahepeal harunemata või harunevad mõned üksikud raod. Viljaraod viljast pikemad, viljad ripsmelise servaga. Kõrgus kuni 30 m.	mets	Leht- ja segametsades.		aprill, mai		Ka ilupuuna.	keskmiselt
Soontaimed	püstine hiirehernes	Vicia cassubica	III kat	Ohulähedane	Varred tugevad, püstised, köitraad nõrgalt arenenud. Lehed paarissuljad. Lehed liduskarvased. Lehekesi 8-12 (15) paari, asetsevad tihedalt. Õied kobaras peaaegu ühekülgsest, violetsest. Kaunad rombjad, enamasti 2 seemmega. Kõrgus 30-60 cm.	mets, raiesmik, nõlv	Kuivades männikutes, raiesmikel, nõlvadel.		juuni-august		Lääne-Eestis.	vähe
Soontaimed	lood-angervars	Vincetoxicum hircundinaria	III kat	Ohualdis	Püstine rohttaim. Lehed vastakud, 6-10 cm pikad, 3-5 cm laiad, tervete servadega, alumised südajajamunjad, ülemised pikliküstjad. Õied kollakasvalged, alla 1 cm läbimõõduga, vähearvuliselt õisikutes. Kõrgus kuni 1 m.	võsa, loodudel, nõlv	Võsastikes, loodudel, nõlvadel.		juuni-juuli		Paiguti Saaremaal, harvem Lääne-Eesti mandriosas.	vähe
Soontaimed	lodukannike	Viola uliginosa	III kat	Ohulähedane	Õis 2-3 cm läbimõõduga, ulatub lehtedest kõrgemale. Kroonlehed tumelillad, kannus 4 mm pikk. Lehed piklikud, südaja alusega. Roomava risoomiga, hõredalt kasvav taim. Kõrgus 8-15 cm.	niit, mets, soo	Soistel niitudel, puisniitudel, lodudes.		aprill, mai		Paiguti, peamiselt Lääne-Eestis.	keskmiselt
Veeselgrootud	laiujur	Dytiscus latissimus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikkus 36-44 mm. Pruunikas-mustad, keha väga lai, kattetiivad laia servisega. Suised, laubatihnid, eesleja ja kattetiibade servad kollased.	veekogu	Igasugused veekogud	Vees, öösel ka lendamas	aprill-juuni, august-oktoober	Sarnaseid liike ei ole	Kogu Eestis	vähe
Veeselgrootud	lai-tõmmuujur, tõmmuujur	Graphoderus bilineatus	III kat	Ohualdis	Pikkus 14-15 mm. Keha saleovaalne, äraspidi munajas; eesleja keskmine hele osa on vähemalt kaks korda laiem kui tumedad triibud eesleja ees- ja tagaservas kokku. Kattetiivad on isasel alati siledad, emasel sageli teralise mustriaga.	veekogu	Väikesed, madalaveelised järved ja tiigid.	Hoidub kaldalähedasse madalasse vette	Juuni-august	Teised selle perekonna liigid	Kogu Eestis	vähe
Kalad	tuur, atlandi tuur	Acipenser sturio	III kat		Seljal, külgedel ja kõhuserval 5 pikirida luukilpe. Ninamiku tipu ja suu vahel 4 poiset (alalõua kida). Selg oliivroheline või hallikaspruun, küljed sinakad, kõht valkjast.	veekogu	meri, jõgi. Koelmuteks on üle 2 m sügavused, kiire voolu ja kõva põhjaga kohad.		koeb jões juunis-juulis. Jõkketõus võib alata juba suurvee ajal.		Põhjalähedastes kihtides. Tegutseb nii päeval kui öösel. Välimuse põhjal sugupooli ei erista.	puuduvad

Kalad	hink	Cobitis taenia	IIIkat	Puuduliku andmestikuga	Kuni 14 cm madu meenutav kala. Üldiselt kahvatukollane, kaetud pruunide laikudega (muudab värvi vastavalt elupaigale). Silmad kõrgele. 3 paari poiseid.	veekogu	selgeveeline ja madal järv ning aeglase vooluga jõgi, mõnikord ka riimveeline merelaht ja lahesopp (liivane või savine põhi).	koeb maist-juulini veetaimede vahel.		Õise eluviisiga.	keskmiselt
Kalad	võldas, hariik võldas	Cottus gobio	IIIkat		Selg ja küljed pruunikad kuni hallid, tumedate korrapärate laikudega, kõht kollakas kuni valge. Silmad kõrgele pealae. Rinnaümed suured, ümardunud, ulatuvad pärakuni. Uimed heledad, tumedate täpiiradega.	veekogu	oja, jõgi, järv, riimvesi (hapnikurikastes jahedates tingimustes, kruusane-kivine põhi)	aprilli teise või mai esimesel poolel koeb. Muudu õise eluviisiga.		Puudub Hiiumaa ja väiksemate saarte veekogudes.	keskmiselt
Kalad	vingerjas	Misgurnus fossilis	IIIkat	Puuduliku andmestikuga	Kollakaspruuni seljaga musta-kollasetriibuliste külgedega ja pruunide uimedega peenike kala (15-18 cm pikk). Suu juures mitu paari lühikesi tumedaid jätkeid (poised). Saba on ümardunud.	veekogu	soostunud kallastega jõgi, mudase põhjaga järv	koeb aprilli lõpus ja mais	Trulling - temal selg ja küljed hallikaspruunid või pruunid suurte tumedate korrapärate laikudega.	Peamiselt Peipsi vesikonnas.	vähe
Kalad	harjus	Thymallus thymallus	IIIkat	Ohualdis	Selg hallikaspruun, küljed hõbehallid, mõnikord harvade mustade täppidega. Kõht valge või hõbejas. Soomused paiknevad sirgetes pikiridades. Selja- ja rasvaum on mustade laikudega (sisaldavad sinist, punast, rohelist ja violetset tooni).	veekogu	jõgi (puhas ja jahedaveeline, taimestikuvaesed kruusaliivase põhja ja kiire vooluga jõeosi eelistab)	koeb mais pärast kevadist suurvett. Kolemü on sagedamini kruusasel põhjal väga madalas vees.		Põhja- ja Lõuna-Eesti jõgedes, ka Peipsi lõunaosas.	vähe
Linnud	raudkull	Accipiter nisus	IIIkat		Isaslinn on umbes veerandi jagu emaslinnust väiksem. Isaslinnu vöödiline alapool on roostepunane, emaslinn hallikasvalge. Emaslinn on ülalpool hallikaspruun, saba on tumehall ja harvade põiktriipudega. Noorlinn sarnaneb täiskasvanud emaslinnuga, kuid tema alapool vöödid on tugevamad/selgemad ning ülalpool kollakaspruun.	mets, põld, asula	Elab peamiselt tihedates kuuse- ja kuusesegametsades ning enamasti metsa servades. Harvemini pesitseb tihedas männinoorendikus või kuivendatud soomännikus. Pesapu sageli väikese lagendiku või kraavi ääres. Saagijahil sageli kultuurmaastikus, talvisel ajal sageli asulates ja linnaparkides.	Eestis osaliselt paigalind. Minema rännanud linnud tulevad pesitsuskohtadesse tagasi märtsis-aprillis. Sügisrännab algab augustis ja kestab oktoobrini.	Kanakull - raudkullist märgatavalt suurem ja tugevama kehaehitusega.	Kullistest üks väiksemaid, pistrikest eristab suhteliselt laiad ja ümara otsaga tiivad.	vähe
Linnud	laanepüü	Bonasa bonasia	IIIkat		Jässaka kehaga, seljasulestik hall, tumedamate pruunikate ja hallide tähnidega umbes hakisuurune kanaline. Keha alapool vöödiline põhitoon on valge. Tiivad ja küljed on roostepruunid, laiulised. Isaslinnu kurgualusel must laik, silmade kohal ere punane triip ning kuklatutt. Emaslinn kurgualune on valkjās, kuklatutt mõne väikse sulega.	mets	Okas-segametsades.	Paigalind.		Lend on madal ning seda saadab iseloomulik vürin. Kõige väiksem metsakanaline	palju
Linnud	valgepõsk-lagle	Branta leucopsis	IIIkat		Valged põsed ja laup. Säravmust osa algab pealaelt ja ulatub õlgadeni. Selg ja tiivad musta-valge triibulised. Alakeha ja kõht on helehallid.	põld, niit, rannik	Merelähedased põllud, heinamaad ja rannaniidud.	Peamiselt rändepeatuste aegu sügisel ja kevadel.	Kanada lagle - temal valge ainult kurgualune. Lisaks on ta hoopis kogukam.		vähe
Linnud	punakael-lagle	Branta ruficollis	IIIkat		Pea enamuses must, põsel kitsa valge äärisega suur punane laik. Kael ja puguala roostepunased, muu keha on musta-valgekirju.	põld, niit, rannik	Merelähedased põllud, heinamaad ja rannaniidud.	Meil harv läbirändaja.		Sageli koos valgepõsk-lagleda, sisemaal väga harva	puuduvad
Linnud	hiireviu	Buteo buteo	IIIkat		Jõulise keha, ümara pea ja lühikese sabaga. Tavaliselt tumepruun, valgetähnise keha alumise küljega. Tiibade alaküljel on valge lai joon. Nokk ja jalad kollased. Emane ja isane lind on sulestikult samasugused. Noorlinnud on sarnased vanalinnule.	mets, muu	Pesitseb metsades ja jahti peab avamaastikel.	Pesitsusperioodil märtsist septembri-oktoobrini.	Karvasjalg-viu - tema on hoopis heledam, tiibade alaküljel peaaegu valge. Ta meil ainult talikülaalne. Herilaseviu - temal aga on tiivad ja saba pikem, lennus hoiab pead ettesirutatuna.	Kõige tavalisem kulliline Eestis.	keskmiselt

Linnud	karvasjalg-viu	Buteo lagopus	Illikat		Laiade tiibadega, tumeda kõhuga, pea tavaliselt hele. Tiibade alakülg peaaegu valge. Saba valge, tumeda laia triibuga saba tipus. Jalad kollased ja karvadega kaetud.	muu	Avamaastikul		Läbirändel märtsist maini ja septembrist oktoobrini. Mõned jäävad talvituma.	Hiireviu - tema on tumedam. Tiibade alaküljel lai valge joon.		puuduvad
Linnud	merirüdi	Calidris maritima	Illikat		Helehall pruunide tähnedega kõhualune. Selja ja pea sulestik suvel pruunikas, talvel hall. Jalad apelsinikoore värvi. Emas- ja isaslind väga sarnased.	rannik			Eestis harv külaline, sattudes siia vaid talviti.	Soorüdi - temal on kõhualune must ning kes talvitub väga harva. Talvel sarnaseid liike praktiliselt pole.	Ohtu märgates tõstab nii emas-kui isaslind ühe tiiva õhku.	puuduvad
Linnud	öösoorr	Caprimulgus europaeus	Illikat		Kehakujult käo ja piiritaja vahepealne. Suured silmad, sulestik paljudes erinevates pruunikates toonides.	mets, soo, nõmm		Avarad rabamännikud ja nõmmemetsad, eelistab harvema taimeistikuga puistuid.	Saabub mais ja lahkub septembris.		Õise eluviisiga, istub oksal pikki oksa.	keskmiselt
Linnud	väiketüll	Charadrius dubius	Illikat		Täiskasvanud lindudel puunikashall selg ja tiivad, valge kõht ja valge rind koos musta kaelusega. Pruun pealagi, valge otsaesine. Silma ümber kollane rõngas. Nokk on must, jalad tuhmilt roosakad.	veekogu, kivi, karjäär, rannik		Pesitseb kiviklibul mageveekogude ääres, sageli karjäärides, kruusaaukudes või mererannas.	Saabub aprilli algul ja lahkub augustis-septembris.	Liivatüll - puudub kollane rõngas silma ümber.	Toitub meelsasti mudastest kohtadest, mere ääres. Sageli sisemaal.	keskmiselt
Linnud	liivatüll	Charadrius hiaticula	Illikat	Ohulähedane	Pruunikashall selg ja tiivad, valge kõhualune ja valge rind koos musta kaelavõruga. Pealagi on pruun, otsaesine valge, silmade ümbrus must, nokk ja jalad oranžikad.	rannik, kivi, karjäär		Pesitseb liival või kiviklibul mererannikul, harvem sisemaal kruusaaukudes.	Saabub aprilli algul ja lahkub augustis-septembris.	Väiketüll - temal silma ümber kollane rõngas.	Liigitused kiired, liigub paari meetri kaupa joostes.	keskmiselt
Linnud	mustviires	Chlidonias niger	Illikat	Ohulähedane	Tiirudele sarnane tuhkhall kuni must rästasuurne lind. Saba ja tiivad hallid, alapool valkjäs, laup valge.	veekogu		Taimestikurikkad siseveekogud	Saabub mais, lahkub augustis-septembris.			keskmiselt
Linnud	valge-toonekurg	Giconia ciconia	Illikat		Sulestik on valge, tiivatipud mustad. Jalad ja nokk punased.	põld, asula		Pesa sageli tehisalusel, korstnal, elektripostil	Saabub märtsi lõpus-aprilli keskel, lahkuvad augusti lõpus-septembri alguses.		Tumm lind, märku annab ta endast vaid nokaplaginaga.	palju
Linnud	vesipapp	Cinclus cinclus	Illikat		Ümara keha ja lühikese sabaga, pea pruun, rinnaesine valge, kõhualune pähklikarva, mis läheb üle mustaks. Selg ja tiivad on pruunid, tumedamate tähnedega. Nokk on peaaegu must, jalad tumehallid.	veekogu		Kiire vooluga, madalamad jõed ja ojad, harvem järvede ääres.	Saabub oktoobris-novembris, lahkub märtsis-aprillis.		Nõksutab keha üles-alla.	üksikud
Linnud	roo-loorkull	Circus aeruginosus	Illikat		Isaslinnu tiivaotsad selgepiiriliselt mustad, saba ühevärviine sinakashall, pea ja rind kollakasvalged, tiiva alapool kolme või nelja värvi. Mõni väga hele, kuid punapruuni kõhu ja pruunika varjundiga pealtiva kattesulgedel. Emaslind on tumepruun, kukal, kael ja tiiva eeserv hallikasvalged, sageli heleda rinnalaiguga.	veekogu, kallas		Pesitseb veekogude ääres roostikus või taimestikurikastes kohtades.	Kevad-suvi.	Soo-loorkull, välja-loorkull, hiireviu.	Lennul on tiivad lamedas V-asendis.	keskmiselt
Linnud	välja-loorkull	Circus cyaneus	Illikat	Ohulähedane	Päraniipuala täiskasvanud lindudel valge. Täiskasvanud lindudel kollased silmad. Isaslind ühtlaselt valkjashall, tiiva alapool valge, tiivaotsad mustad, pea ja rind tumedamad. Emaslind pruunikas, tiibade all valged triibud; kõht ja saba on heledamad ja pikitriibulised. Noorlinnud on emaslindude sarnased.	niit, soo, võsa		Pöösastunud luhad ja sood.	Saabub märtsi lõpus-aprilli alguses, lahkuvad augusti lõpus-septembri alguses.	Soo-loorkull - isaslinnu tiiva alapool tumedate tähnede ja triipudega, laiemalt mustad tiivaotsad. Emaslinnul selgelt üle küünra-hoosulegede ülapoolel kulgev turme vööt.	Lisaks lendamisele kõnnivad ja hüppavad saaki otsides, pesamaterjali kogudes ning pesast uitama läinud poegade otsimiseks.	vähe

Linnud	soo-loorkull	Circus pygargus	IIIkat	Ohulähedane	Isaslindudel tiiva ülalpoolel must triip, tiiva alapool on hall, tumedate tähnide ja triipudega. Emaslinnud sülestiku poolest päris sarnased stepi-loorkulli ja välja-loorkulli emastega. Alapool enamasti kahvatu, pruunikaskollast värvust. Ülaosa ühtsel tumepruun välja arvatud sabaosa ning tiibade veidi kahvatum keskmine kattesulestik. Noorlinnud pealt roostekarva, alapool triibuiline ja silmade peal ning all on heledad kaared.	soo, võsa, põld, niit	Põõsassood, kõrge taimestikuga alad, saagilend põldude, heinamaade, luhtade ja rabade kohal.		Saabub aprilli teisel poolel, lahkub augustis-septembris.	Välja-loorkull - isaslinnul tiiva alapool valge, emaslinnul tiiva all valged triibud. Stepi-loorkull - emas- ja noorlindudel heledam "krae".	Võib pesitseda ka põllumajandusmaadel.	keskmiselt
Linnud	õõnetuvi	Columba oenas	IIIkat	Ohulähedane	Umber haki suurune lind, sülestiku üldvärv hallikassinine. Keha alapool tumedam ja selg pruunika varjundiga. Kaelal ja rinnal veinipunane laik ning rohekad laigud mõlemal pool kaela. Tiiva- ja sabaotsad on tumepruunid.	mets	Salumetsad, vanemad männikud.		Märtsist oktoobrini, üksikud isendid võivad talvituda.	Kaelustuvi - temal pikem saba ja valge laik külgaelal. Kodutuvi - temal valge tiivaalune.	Pesitseb vanas musträhni pesaõnsuses. Sobiva õõnsuse puudumisel rajab pesa lahtisele puutüükale.	keskmiselt
Linnud	rukkirääk	Crex crex	IIIkat		Seljasulestik tumepruun, näib nagu oleks selg soomustega kaetud. Keha alapool helepruun, muutudes punakaspruunideks vöötideks. Kurgualune, rind ja pea küljed on hallikassinised. Nokk on lühike ja tugev.	niit, põld	Niisked niidud, põllud, heinamaad.		Saabub mai lõpus, lahkuvad septembris.		Eriline, rütmikas ja kõva hääl, laulab päeval ja öösel. Lendu tõusta ei armasta, jookseb väga kiiresti.	keskmiselt
Linnud	tamme-kirjurähn	Dendrocopos medius	IIIkat		Aastaringselt samas sülestikus, emas- ja isaslind erinevad. Isase rähni kukalt ehitv punane "mütsike" ulatub kuklataha, emasel vaid pealael. Valged "pagunid" õlgadel, roosa sabaalune, mustad triibud alaküljel.	park, mets	Vanad pargid, lehtmetsad.		Paigalind.	Suur-kirjurähn - õlal suur valge laik. Isaslinnul kuklal väike punane laik. Kõht valge.		üksikud
Linnud	väike-kirjurähn	Dendrocopos minor	IIIkat		Meie rähnidest kõige väiksem. Ainuke kirjurähn, kellel puudub sabaalusel punakas värvus. Isaslinnul on punase, emaslinnul musta pealaega. Must selg valgevöödliline.	mets, park	Metsad, pargid, kalmistud. Leht- ja segametsad.		Paigalind, osaliselt rändab talveks lõuna poole.	Valgeselg-kirjurähn - sabaalune roosakaspunane. Suur-kirjurähn - palju suurem, sabaalune punane.		keskmiselt
Linnud	musträhn	Dryocopus martius	IIIkat		Üks suuremaid rähnilisi Eestis. Mõlemad sugupoolel on üleni mustad, isasel on terve pealagi punane, aga emaslinnul on ainult väike punane kuklalaik.	mets	Puhtad männikud, lehtmetsad. Enim vanades suuretelistes segametsades.		Enamasti paigalind, sügiseti osad isendid rändavad.		Väga pelglik ja arg. Pesa sageli lageraielangil säilikpuudes.	keskmiselt
Linnud	lõopistrik	Falco subbuteo	IIIkat		Suhteliselt väike pistrikuline. Ülapiil paasi-karva hall, alapool aga valge selgete tumedate triipudega. Tiivad piklikud ja teravad, saba suhteliselt lühike.	mets	Männikud.		Saabub mais, lahkub septembris-oktoobris.	Punajalg-pistrik	Võib suvel sageli kohata avamaastikul õhust kiile jt. putukaid püüdmas.	vähe
Linnud	tuuletallaja	Falco tinnunculus	IIIkat	Ohulähedane	Väike sale pistrikuline. Isaslinnul alapool on telliskivipunane pruunide tilgakujuliste laikudega, alapool ookri värvi ja pruunitähneline. Emalinnul alapool roostekarva ja pruunide vöötidega, tiivad piklikud ja saba suhteliselt pikk.	põld	Kultuurmaastikud.		Aprillist oktoobrini, harvem talvitub.		Saagijahil olevale linnule on iseloomulik raplev lend kohapeal	vähe
Linnud	punajalg-pistrik	Falco vespertinus	IIIkat		Isaslinnul alapool sinakas-hall. Jalad, alapool, silmade ümbrus ning nokk punased. Emaslinnul alapool hall, tumedate pruunikashallide vöötidega. Pea ja alapool oranžid ning silmade ümbrus tume. Tiivad on piklikud ja teravatipulised. Emaslind on isasest suurem.	muu	Looduslikult mitmekesised, vahelduvate kooslustega maastikud.		Aprillist septembrini.		Meil harva esinev haudelind.	üksikud
Linnud	väike-kärbsenäpp	Ficedula parva	IIIkat		Aastaringselt samas sülestikus. Ülapiil pruun, alapool valkjas. Emase kurgualune on helepruun, isase oma aga hoopis silmapaistvalt oranž.	mets	Tihedamad kuusikud ja kuuse-segametsad.		Saabub aprilli lõpus-mais, lahkub august-september.		Peatumisel nõksutab tihti saba ja kehtab tiibu.	palju

Linnud	tait	Gallinula chloropus	Illikat		Tume sulestik, punane laubaklip, valged küljetriibud, valged sabaaluse kattesuled. Punane nokk on kollase otsaga. Mõlemast soost linnud on sarnased, isane on emasest veidi suurem. Kollased pikad jalad on pikkade varvastega.	veekogu	Järved, tiigid, seisva ja liikuva vee ja lopsaka taimestikuga veekogud.		Saabub aprilli keskpaigas, lahkuib septembris-oktoobris.	Lauk - nokk ja laup valged.	Nõksutav ujumisstiil. Meil rohkem Lõuna-Eestis.	üksikud
Linnud	punakurk-kaur	Gavia stellata	Illikat		Vahetab sõltuvalt aastaajast sulestikku. Talvesulestik ültalt mustvalge-kirju ja altpoolt silmapaistvalt valge. Punane kurk asendub talvel valge kurguga. Hundsulestikus halli pealae ning punase kurguga. Emas- ja isaslind on üksteisele sarnased.	rannik	Rannikumeri		Läbirändaja kevadel sügisel, lisaks talvitub igal aastal meie vetes päris palju linde.		Viimane pesitsev punakurk-kaur leiti Eestist 1947. aastal.	üksikud
Linnud	värbkakk	Glauclidium passerinum	Illikat		Aastaringelt sarnase välimusega. Umbes kuldnoke suurune. Ülapool tumepruun väikeste valgete tähnidega, valkjal alapoolel hõredad triibud. Silmad suured ja kollased nende kohal heledad kulmud. Nokk kollane.	mets	Vanad kuusikud, kuuse ülekaaluga segametsad, vahel männikud.		Aastaringelt, parim aeg sügis-talv.		Suluspesitseja.	keskmiselt
Linnud	sookurg	Grus grus	Illikat		Halli sulestikuga, tumedate jalgadega ning heleda nokaga suur lind. Näol on selgesti eristatav valge laik ning vanalinnu pealae on punane laik. Iseloomulik kohev sulgedest „saba“.	soo, raiesmik, kallas, niit, põld	Sood, niisked raiesmikud, rabad, roostikud, niidud ja põllud.		Märts-oktoober		Pesa on hästi varjatud suur taimekuhi maapinnal.	palju
Linnud	suitsupääsuke	Hirundo rustica	Illikat		Sügavalt harkis saba. Sulestiku ülalpool läikiv-sinkjasmust ja alapool peamiselt kreemikasvalge. Laup ja kurgualune roostepunased.	põld	Külamaastik		Saabub aprilli keskpaigas, enamasti mai alguses. Lahkub alates augusti keskpaigas kuni septembri keskpaigani.			vähe
Linnud	väänkael	Jynx torquilla	Illikat		Ülapool pruuni- ja hallitähniine, alapoolel tumedad viirud heledal taustal. Läbi silma ja piki kaela kulgeb tume joon. Teine tume joon keset selga. Saba pikk hõredate vöötidega.	mets, niit, asula, park, aed	Hõre puistu, puisniidud ja linnapargid, aed		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, sügisränne peamiselt septembris.		Pesitseb sageli pesakastides	keskmiselt
Linnud	punaselg-õgija	Lanius collurio	Illikat		Umbes talvikese suurune tugev ning jässakas lind. Noka tipp konksjas. Isaslinnul on pruunikaspunane selg ja tiiva kattesuled ning üle silmade ulatuv must triip. Pea, kael ja nimmepiirkond on hallid, tiivad tumepruunid, saba must valgete servadega. Kurgualune, rind ja kõht on valged, külgedel ja puguala servadel on roosat värvi.	mets, niit, võsa	Hõredad leht-, sega- ja okaspuistud, sagedamini puisniitudel ja põõsastikkudes.		Saabub mai keskel, lahkuvad augustis, septembris.		Saaki märgates sööstab noolena selle poole ja napsab osavalt õhust kui ka maapinnalt. Rohus liikuvat saaki luurab rappelennul nagu kull, püüdes ägedalt tiibu liigutades ühel kohal.	palju
Linnud	hallõgija	Lanius excubitor	Illikat	Ohulähedane	Umbes väikese rästa suurune pika sabaga lind. Linnu ülalpool on tuhkhali, alapool valge, mustad tiivad ja saba üksikute valgete sulepartidega. Silma läbib lai must triip. Noorlindude alapoolel esineb triibustus, mis talveks kaob. Isas- ja emaslind sarnased.	soo, võsa, mets	Rabad, põõsasarabad ja hõredad puisrabad.		Saabub märtsis-aprillis, lahkuib septembris-oktoobris		Pesa peaaegu alati rabamännil. Lend lainjas, teeb rappelendu.	keskmiselt
Linnud	vöötsaba-vigle	Limosa lapponica	Illikat		Keskmise või suurema kasvuga kurvitsaline. Pikk ülespoole kaardus roosa tipuga tume nokk. Kael, rind ja kõht on hundsulestikus telliskivikarva ja talviti valkjais. Selg on mõlemal ajal tähniselt hallikas. Jalad on hallid. Emane on veidi suurem kui isaslind, pikema nokaga ja hundsulestikus võib puududa punakas värv. Noorlinnud sarnanevad talvesulestikus vanalindudele.	rannik	Liivaste ja mudaste kallastega rannikud.		Läbirändel mais ja juuli lõpust poole septembrini.	Mustsaba-vigle - tema nokk sirge.	Meil tavaline läbirändaja.	puuduvad

Linnud	männi-käbilind	Loxia pytyopsittacus	Illikat		Meenutab veidi papagoide tänu oma nokale: nokaotsad kõverad ja omavahel risti. Isaslinnud punased või oranzhid, emased rohekad või kollakad, sulestiku värvuses on palju variatsioone. Tiivapealselt tavaliselt tumedamad kui keha, kohati pruunika toonini välja. Sabaalune valge, mustade tähnidega. Noorlinnud hallikad, tugevate triipudega.	mets	Männikud		Invasiooniliik	Kuuse-käbilind - väiksem nokk ja väiksem pea. Sulestiku järgi neid kahte raske eristada.	Väikesearvuline	vähe
Linnud	nõmmelõoke	Lullula arborea	Illikat		Hallikaspruuni värvi, puguala ja rinnal tumedamad triibud. Kulmukaar valkjas. Sabaots valge ja lühem kui teistel lõokestel. Lagipeal suletutt.	nõmm, mets, raiesmik		Nõmmed, nõmmemetsad, loometsad, liivased raiesmikud.	Saabub märtsi lõpus, lahkub augusti lõpust kuni oktoobrini.		Lend lainjas ja tõukeline. Väga iseloomulik laul.	keskmiselt
Linnud	tõmmuvaeras	Melanitta fusca	Illikat	Puuduliku andmestikuga	Aastaringselt sarnase välimusega. Isaslinnu keha sügavmust, nokk oranž. Emaslind tuhmpruun, beežika põsega. Iseloomulik on valge tiivaküüsus.	rannik	Rannikumeri		Arvukaim kevadrändel.	Mustvaeras - isaslinnu nokk kollane. Emasel rohkem beeži põsel. Üleni tume lind.		keskmiselt
Linnud	must-harksaba	Milvus migrans	Illikat	Äärmiselt ohustatud	Emas- ja isaslinnud sarnased. Ülapiil tumepruun. Nokk ja küüsnõud mustad, jalad kollased. Tiivad piklikud ja ümarate otstega, tiival hele põikvööd. Saba suhteliselt pikk ja väheke harkis. Emaslinnu isasest veidi suuremad. Noorlinnu sulestik helepruun roostjate tähnidega.	mets, veekogu, muu		Niisketes metsades ja suuremate jõgede ja järvede ümbruses. Saagijahil avamaastikus.	Aprill-september.	Roo-loorkull - puudub tiiva peal hele põikvööd.		üksikud
Linnud	kuldhänilane	Motacilla citreola	Illikat	Ohulähedane	Isaslinnu pea kollane, must kuklatriip. Puhkesulestikus isaslinnu pealagi muutub halliks. Emaslinnu pealagi ja selg hall, põskede ja kukla tumedamate piirkondade vahelt jookseb läbi noka juurest algav kollane triip. Isas- ja emaslinnu valge sabaalune. Tiiva hoosulgedel on laiad valged äärised.	kallas, niit		Veekogude kaldad, madalamad karjamaad.	Saabub valdavalt aprilli keskpaigas, lahkub septembris.	Hänilane - tema selg on kollakas- või pruunikashall, samuti on tal valge silmatriip. Jõgivästriks - isaslinnu on kurgu all must laik, emaslinnu tumedal taustal valge laik.		üksikud
Linnud	hänilane	Motacilla flava	Illikat		Alapiil kollane või kollakas, selg kollakas- või pruunikashall, pika saba äärmised sulged valged, selgesti eristatav kulmutriip.	niit	Niidud, karjamaad, jõeluhad.		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahkub septembris.	Kuldhänilane - isaslinnu pea kollane.		keskmiselt
Linnud	suurkoovitaja	Numenius arquata	Illikat		Jalad pikad, nokk väga pikk ja peenike, selgelt allapoole kaardunud. Tiivad piklikud, üsna terava tipuga. Sulestikud emas- ja isaslinnul ühesugused: hallikas-pruunikas vöödiilised, selja tagumine osa ning saba- ja kõhualune on valged. Tiibade alapiil on valkjas-ehelhall.	niit, soo		Niisked niidud, heinamaad, luhad, sood, rabad. Järvede, jõgede ning ojadega külgevatel niitudel ja karjamaadel.	Aprillist oktoobrini.	Väikekoovitaja - tema pealae ja -külgedel on selgemini väljajoonistatud heledad ja tumedad triibud.		keskmiselt
Linnud	väikekoovitaja	Numenius phaeopus	Illikat	Ohulähedane	Emas- ja isaslinnu sulestikud ühesugused, emaslind isasest natuke suurem. Sulestik hallikas-pruunivöödiilne. Tagaselg ning saba- ja kõhualune valged. Tiibade alapiil heledat tooni. Jalad suhteliselt pikad, nokk pikk ja peenike ning selle tipuosa allapoole kaardunud. Tiivad on piklikud ning üsna terava tipuga.	rannik, soo		Rändel sageli mererannikul, pesitseb üksnes rabades	Aprillist oktoobrini.	Suurkoovitaja - suurem ja pikema nokaga.		keskmiselt
Linnud	lumekakk	Nyctea scandiaca	Illikat		Isaslinnu peaaegu täiesti valge, mõne harva tumedama tähniga. Emas- ja noorlinnud valged, sulgedel pruunikaid ja halle tähne. Jalad kaetud sulgedega.	muu, kallas		Avatud maastikud, rändel veekogude kallastel.	Haruldane taliküaline novembrist aprillini			puuduvad
Linnud	herilaseviu	Pernis apivorus	Illikat		Nokk must, kael ja kõht pruuni-valge täpliline. Selg enamasti pruun. Isaslinnu pea sinakashall, emaslinnu pruun. Silmad kollased. Emaslind isasest natuke suurem ja tumedama sulestikuga.	mets	Suured metsad.		Saabub aprillis, lahkub septembris.	Hiireviu. Herilaseviu on väiksem pea, peenem kael, pikem ümarate nurkadega saba ning pikemad ja kitsamad tiivad. Herilaseviu on erkollased silmad, samuti noka kollane on rohkem noka juurel.		keskmiselt

Linnud	veetallaja	Phalaropus lobatus	Illikat		Emalinnu keha ülapiool tumepruun, seljal kollased laigud. Pea hundsulestikus tumepruun, kurgualune valge. Ümber kaela kulgeb lai roostepunane vööt. Puguala ja keha küljed emalinnul hallikaspruunid, muu keha alapiool aga on valge. Hundsulestikus isalinnul roostepunane vööt tunduvalt nõrgem, mis paikneb kaela külgedel. Nokk must, jalad mustjasroheline. Puhkesulestikus ei ole roostepunast vöötti. Laup, ala- ja külgael ning kogu ülejäänud keha alapiool on valged. Toitumise ajal ujub kergelt õngekorgina, liigutused kiired.	niit, rannik	Madalad lombid rannaniitudel või madalas rannavees		Mai-september.		Eestis pesitseb 0-5 paari.	üksikud
Linnud	hallpea-rähn	Picus canus	Illikat		Keha pealtpoolt roheline, kollaka päranipuualaga, altpoolt hallikas. Pea ja kukal hall, peenike must haberiba, silma ja noka vahel peenike must silmalai. Isalinnul väike punane laik otsmikul, emalinnul punane laik puudub. Nokk lühike ja sale.	mets, soo, niit	Valgusrikkad sega- ja okasmetsad, lodu-sangleplikud, puisniidud, jõelammid.		Paigalind.	Roherähn - trummeldab harva. Roherähnil on pealagi laialt punane.	Lend on tõttik ja kiire, puude vahel põiklev ja üles-alla kõikuv.	keskmiselt
Linnud	rüüt	Pluvialis apricaria	Illikat		Hundsulestikus kuldse-musta tähnise pealae, tiibade ja seljaga. Nägu ja kael must, valge äärisega. Rind ja kõhualune mustad, sabaalune valge. Jalad mustad või tumehallid. Talvel pea ja rind kollakas, alakeha valge.	soo, põld, niit	Pesitseb vaid rabades, rändel ka põldudel ja heinamaadel		Saabub märtsis-aprillis, lahkub augustis-septembris.	Plüü. Plüü on suurem kui rüüt, toekama nokaga. Ülakeha on hõbedasem/kuldsem. Hundsulestikus on plüü must värv toekam ja ulatuslikum. Lennul on plüüd lihtne eristada tiivaaluse kerepoolse musta järgi, valge tiivatriibu ja sabaaluse valge järgi. Rüüdi musta ja kerevärvi vahel jookseb terves pikkuses valge triip, plüü on see triip vaid rinnani.		palju
Linnud	hallpõsk-pütt	Podiceps grisegena	Illikat	Ohulähedane	Isas- ja emaslindude välimused sarnased, hund- ja puhkesulestik erinevad. Hundsulestikus kael punane, puhkesulestik peaaegu must-valge, segatud hallidesse toonidesse. Nokk on mustjas, kollaka tüvikuga.	veekogu, rannik	Väikestel ja madalaveelistel jäänujärvedel ja tiikidel, rannikul.		Saabub aprilli lõpuks, lahkuvad septembris-oktoobris.			vähe
Linnud	täpikhuik	Porzana porzana	Illikat		Jässakas, jämeda kaelaga ning suurte jälgadega. Täpiline, kaugelt näib lind üleni tume. Sulestik kõhu alt hallikas, seljalt roostepruun. Nokk kollane, peale lähemal muutub oranžikaks, noortel üleni pruunikas-kollane. Valge sabaalune.	soo, niit, kallas	Madal- ja siirdesoodel, luhtadel, niisketel niitudel, järvekallastel.		Saabub mai alguses, lahkub septembris.	Väikehuik - temal punane nokatüvi.	Tavaline haudelind. Kuuldakse peamiselt häälitusi, väga harva vaadeldav.	keskmiselt
Linnud	rooruik	Rallus aquaticus	Illikat		Seljaosa pruunikas, alapiool tumedam. Külgedel kitsad valged triibud vaheldumisi mustade laiade triipudega. Nokk helepunane, pikk ja veidi kõvera otsaga. Pikad varbad ja punased jalad.	kallas, rannik	Roostikud		Saabub aprillis, lahkub oktoobris, üksikud talvituvad.		Õise eluviisiga, liikumisel nõksutab saba. Kuuldakse peamiselt häälitusi, väga harva vaadeldav.	keskmiselt
Linnud	kaldapääsuke	Riparia riparia	Illikat	Ohulähedane	Meie väikseim pääsuke. Keha pealpool pruun, alumine pool valge. Rinnal jookseb pruun triip.	veekogu, karjäär	Vee lähistel kõrgete kruusa- või liivakallastega paikades, karjäärides		Saabub aprillis-mais, lahkub augustis-septembris.		Pesitseb kolooniatena uuristades pesakoopad liiva või kruusa sisse	vähe
Linnud	koldvint	Serinus serinus	Illikat	Ohulähedane	Jämeda kaelaga, väikese nokaga. Alakeha tugevate triipudega. Isaslind on sidrunikollase peaga ja rinnaga, emaslindudel ja noortel kollast vaid alakehal. Keha pealpool pruunikashall, veidike kollast sees.	mets, park	Avarad okaspuudega metsad ja pargid.		Saabub aprillis, lahkub oktoobris.		Sageli linnades ja alevites.	üksikud

Linnud	väikeitiir	Sterna albifrons	Illikat	Ohulähedane	Isas- ja emaslind sarnased. Hundsulestikus linnul must pealagi, laubal valge laik. Nokk kollane, musta tipuga, jalad kollased. Puhkesulestik sarnane hundsulestikule, puhkesulestikus pealagi valgem ja nokk on must.	rannik	Mererannik		Saabub aprilli lõpus, lahkub juulis-augustis.		Pesitseb sageli üksikute paaridena, harvem hõredas kolooniates.	keskmiselt
Linnud	jõgitiir	Sterna hirundo	Illikat		Isas- ja emaslind sarnased. Pealagi nokani must, nokk punane musta tipuga, selg helehall, kõht valge, jalad punased. Puhkesulestik sarnane hundsulestikule, puhkesulestikus vaid pealagi valgem ja nokk on must.	veekogu, rannik, kallas	Lahed, sisemaa järvede rannad, suuremad jõed.		Saabub aprillis-mais, lahkub augustis-septembris.	Randtiir - temal nokk punane, jalad lühemad.		keskmiselt
Linnud	randtiir	Sterna paradisaea	Illikat		Isas- ja emaslind sarnased. Pealagi nokani must, nokk üleni punane, selg helehall, kõht valge ning jalad punased. Puhkesulestik sarnane hundsulestikule, puhkesulestikus pealagi valgem ja nokk tumedam. Noorlindude jalad ja nokk on mustad ja otsaesine valgem kui vanalinnul.	rannik, saared	Mererannik, laiud		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahkub juulis-septembris.	Jõgitiir - temal nokk musta tipuga ja jalad pikemad.		keskmiselt
Linnud	kodukakk	Strix aluco	Illikat		Suuruselt ronga ja varese vahepealne. Sulestik üle keha täpiline, hallikas või punakaspruun. Selja pealt jääb kodukakk üldmuljelt pruunikaskollaseks, eespoolt heledam, kus domineerivad valged ja pruunid toonid. Saba on alt heledam, umbes kolmandiku keha pikkune. Nokk kollane ja küüned kollakasmustad.	põld	Kultuurmaastikud.		Paigalind.		Enamasti kuuleb ainult pikka ja kaugelekestvat huiget.	keskmiselt
Linnud	händkakk	Strix uralensis	Illikat		Suur, hallikasvalge, pika sabaga kakuline. Nokk kollane, silmad mustjäspruunid. Nägu tuhkhall. Tiibade siruulatus 1,3 meetrit. Emaslind isaslinnust oluliselt suurem.	mets	Suured metsamassiivid.		Paigalind.		Pesitseb suurtes õõnsustes, murdunud kõrgetes kändudes, kulliliste ja ronkade risupesades, suureavalistes pesakastides.	keskmiselt
Linnud	vöötkakk	Surnia ulula	Illikat		Püstise kehahoiakuga, rind kaetud heledaviirilise sulestikuga, tiivad, selg ja saba tumedate pruunide sulgedega. Seljal ohtralt valgeid sulgi. Suur nurgeline pea, põsed ääristatud mustaga, otsmikul silmapaistev hele V-kujund. Silmad suured ja väävelkollased.	põld	Kultuurmaastikud.		Talvel.		Üksikud paarid võivad jääda pesitsema	puuduvad
Linnud	vööt-pöösälind	Sylvia nisoria	Illikat		Isaslinnu ülalpool tuhkhall, emaslinnul pruunikam. Alapool valkjas, tumedate vöotidega. Nokk väike. Suurim pöösälind. Silma vikerkest kollane.	võsa, park	Pöösastikud, pargid, kadastikud.		Saabub mai teises pooles, lahkub augustis.		Peidulise käitumisega liik.	keskmiselt
Linnud	väikepütt	Tachybaptus ruficollis	Illikat	Ohulähedane	Isas- ja emaslindude välimused suhteliselt sarnased. Suvesulestikus pea ja kael must. Põsed ja kaela esipool tumepunakas-pruunid. Selg must, küljed pruunid. Silma ja noka vahel valge laik. Talvesulestik ühtlaselt hallikas-pruun, põsed heledamad ning silma ja noka vahel kollakas laik.	veekogu, rannik	Lahesopid, väiksemad järved, aeglse vooluga jõed.		Aastaringelt, kuid väga haruldane.			üksikud
Linnud	ristpart	Tadorna tadorna	Illikat		Nii emas- kui ka isaslinnul kirev sulestik. Erkpunane nokk, tumeroheline kael ja pea, valge pugaala, pruun vööt ümber keha ning tumedad ribad külgedel. Isaslinnul silmatorkav kühm nokatüvikul.	rannik, saared	Mererannik, saared.		Saabub aprillis-mais, lahkub oktoobris.		Varahommikul sageli katustel mängimas.	keskmiselt

Linnud	teder	Tetrao tetrix	IIIkat	Ohulähedane	Kodukana suurune. Isaslinnul must sinaka helgiga sülestik. Valgeid sulgi tiibadel ja liürakujulisel sabal. Emaslinnd pisut väiksem, ühtlaselt tumedat pruuni värvi. Nii emas- kui ka isaslinnul on kulumul punakas näsa.	raiesmik, soo, niit, mets	Raiesmikud, soode ja heinamaadega piirnevad metsad.		Paigalind.		Iseloomulikud mänguplatsid, kus kuked mängivad	keskmiselt
Linnud	mudatildid	Tringa glareola	IIIkat		Pikad jalad, pikk peene ning sirge must nokk. Pruunikas muustriline selg ja pea, kurk ja rind pruunide tähntripudega. Kõhualune valge. Jalad rohekashallid, silma juures kulmutriip.	soo, rannik	Pesitseb vaid rabades, rändel tavaline mererannikul.		Aprill kuni septembri keskpaik.	Metstildid.		keskmiselt
Linnud	heletildid	Tringa nebularia	IIIkat	Ohulähedane	Sülestiku üldtoon hallikas-pruun, tagaselg ja kõhualune valged. Nokk pikk ja tüme, veidi ülespoole kaardunud. Jalad pikad ja rohekad. Puhkesülestik heledam ja kahvatum kui pesitsusaegne sülestik.	soo, rannik	Pesitseb vaid rabades, rändel tavaline mererannikul		Aprill-september.	Mudatildid. Mudatildi tiivapealsed on tähnliisemad, heletidrid omad ühtlasemid pruunikad.		vähe
Linnud	punajalg-tildid	Tringa totanus	IIIkat		Sülestik helepruun, tagaselg ja kõhualune valged. Tiiva tagaserval valge vööt. Nokk sirge, keskmise pikkusega. Noka ots tüme, tüveosa punakas. Jalad oranžikad-punased. Emaslinnd isalinnust natuke suurem.	niit, rannik, veekogu	Luhad, niisked rannaniidud, veekogude äärsed heinamaad.		Aprill-oktoober.			palju
Linnud	hoburästas	Turdus viscivorus	IIIkat		Suur rästas. Ülapool pruun, alapool kollakas või valge, tihedate ümarate tähnidega. Tiivasulgedel heledad äärised. Isas- ja emaslinnd ei erine välisuselt.	mets	Kuivad valgusrohked männikud.		Saabub märtsi lõpus-aprilli alguses, lahkub oktoobris.	Laulurästas - hoburästas selgelt väiksem		keskmiselt
Linnud	vaenukägu	Upupa epops	IIIkat	Ohualdis	Sülestiku põhitoon kollakaspruun. Laiad tiivad ja saba mustad, tiibadel valged vöödid, sabal lai valge ristvööt. Pealael oranžidest musta tipuga sulgedest tutt. Nokk kõver ja kuni 4 cm pikk.	niit	Kuivad karjamaad, niidud.		Saabub aprilli lõpus, lahkub augustis.		Sageli inimasustuse lähedal.	üksikud
Mardikad	must-seenesultan	Oxyporus mannerheimi	IIIkat	Puuduliku andme	7-10 mm, lühitiibase välisus, läikiv-must, jalad ja tundlad osaliselt roostekarva, pea rindmikust laiem.	mets	Metsad kus kasvab puravikke	Piisavalt ussitanud puravikes, eriti kasepuravikes, raputamise peale põgeneb viljakehast; ka muud seened, näiteks tatikad	Maist-augustini	Sarnaseid liike ei ole, lähisliigid on oranžika mustriga	Kagu-Eesti, üksikud leiud Raplamaalt ja Pärnumaalt	üksikud
Samblikud	rant-tähnsamblik	Arthonia byssacea	IIIkat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, hästi märgatav, valge. Tallusel alati arvukad pükniidid, mis poolkerajad, väikesed, kuni 0,3 mm läbimõõdus, mustad, valge servaga. Viljakehad talluse pinnal (võivad ka puududa), ümarad, tiheda valge härmakihiga kaetud.	mets	Leht- ja segametsades, sh parkmetsades.	Kasvab peamiselt vanematel laialehistel puudel (tammel, jalakal, pärnal jt.)			Eestis sage, levinud üle terve riigi.	vähe
Samblikud	rant-tünsamblik	Cyphelium inquinans	IIIkat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, teraline kuni näseline, hele- kuni tumehall. Viljakehad tünnikese-kujulised, kuni 1,3 mm läbimõõdus, mustad, servas kitsa valge kirmerõngaga; viljakeha pinnal lahtine eoste mass (jätab katsudes näpule musta tolmu).	park, mets	Vanadel puudel ja puidul, sageli võrdlemisi avatud kohtades, näiteks parkides ja valgusrikkastes okasmetsades.	Puudel ja puidul. Puudest on sagedamini leitud tammel, aga ka kuusel, lehelisel ning männil (juurte puidul). Vanade puitehitiste, nagu kütüünde ja veskite töötlemata puitpindadelt.			Teadasolevalt Lääne- ja Põhja-Eestis.	üksikud
Samblikud	pikk lõhnasamblik	Evernia divaricata	IIIkat	Ohualdis	Tallus pöösasjas, rippuv, lõtv, kuni 30 cm pikkune, rohekaskollane; talluse harud enam-vähem ümmargused või nurgelised, pind lohklik või praoline; südamikukihit vatjas; sooreidid ja isiidid puuduvad.	mets	Kasvab peamiselt vanemates metsades.	kõige sagedamini kuuse okstel, aga leitud ka näiteks männil ja kasel.		Sarnast kollakasrohelist tooni ja rippuva tallusega on habesamblikud (Usnea), mis samuti kasvavad puude (sh sageli kuuse) okstel. Habesamblikke on aga kerge ära tunda valge niidikese (keskjuhtme) olemasolu järgi harude keskel.	Hajusalt üle Eesti.	üksikud

Samblikud	harilik särasamblik	Fulgensia bracteata	IIikat	Ohulähedane	Tallus poollehtjas (servas väikesed hõlmakesed, keskel koorikjas või kaduv), rosetjas või väikeste külmudena, kuni 2 cm läbimõõdus, kollane, kohati valkja härmakihiga. Viljakehad sagedased; ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus, oranžikaspruuni kettaga.	niit	Loopealsetel.	Nii vahetult lubjarikkal maapinnal kui sammaldel.		Sarnaneb hõlmik-särasamblikule (Fulgensia fulgens), mille tallus on peaaegu lehtjas, selgelt eristunud hõlmadega; valkjast kuni kollane.	Peamiselt Lääne-Eestis, kõige sagedasem Saaremaal.	vähe
Samblikud	harilik põissamblik	Lasallia pustulata	IIikat	Ohualdis	Tallus lehtjas, ainuhõlmine, suur, kuni 25 cm läbimõõdus, hall kuni tumepruun; kinnitub substraadile talluse alaküljel esineva ühe keskse hüüfidekimbu (naba) abil; talluse ülaküljel põiekesed, millele alaküljel vastavad lohud; talluse pinnal arvukad koraljad isiidid.	muu	Kasvab valgusrikkastes kasvukohtades.	Graniitrahudel.		Mitmetel kõrvsamblikel (Umbilicaria) on samuti lehtjas, keske naba abil kinnituv tallus. Hariliku põissambliku tallus on neist tavaliselt suurem ja selgete põiekestega ülaküljel.	Rannikuaarsetes piirkondades Põhja- ja Lääne-Eestis.	üksikud
Samblikud	puna-näsasamblik	Lecidea erythrophaea	IIikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, substraadi sees ja pole nähtav või õhukese valkja kihina selle pinnal. Viljakehad 0,3-1 mm läbimõõdus, lamedad (kuni kumerad), punakaspruunid kuni pruunikasmustad.	mets, niit	Kasvab peamiselt vanemates leht- ja segametsades ning puisniitudel.	Kõige sagedasem laialehistel puudel, sh tihti tammel ja saarel, ning haaval.		Ilma mikroskoopiliste tunnusteta pole määramine usaldusväärne.	Sage, üle terve riigi. Puna-näsasambliku kindlaks määramiseks tuleb kindlasti vaadata ka mikroskoopilisi tunnuseid.	vähe
Samblikud	haava-tardsamblik	Leptogium saturninum	IIikat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 8 cm läbimõõdus, ümarate, tõusvate hõlmadega; ülaküljel tumehall kuni must, väikeste teraliste kuni silinderjarte isiididega; alaküljel pakku heleda vildikihi.	mets	Kasvab leht- ja segametsades.	Vanematel haabadel. Üksikud leiud on ka laialehistel puudelt, näiteks tammelt ja saarelt. Võib kasvada ka puutüvel olevatel sammaldel.		Teistest mustja lehtja tallusega epifüütsetest liikidest saab haava-tardsambliku eristada alakülje heleda vildikihi järgi.	Kõige sagedasem Kirde-Eestis, mujal hajusalt.	üksikud
Samblikud	harilik kopsusamblik	Lobaria pulmonaria	IIikat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 30 cm läbimõõdus; hõlmad kuni 3 cm laiused, kandiiliste tippudega; ülaküljel rohekaspruun (määrjane erkroheline), selgelt roideline-lohklilik; alaküljel beezikas; tallusel võivad esineda nii soraalid kui viljakehad.	mets, niit, park	Kasvab vanemates leht- ja segametsades, puisniitudel ning parkides.	Kõige sagedasem vanadel haabadel ja laialehistel puudel, näiteks tammel, saarel ja vahtral; nii korbal kui puutüvel olevatel sammaldel. Võib kasvada ka teistel lehtpuudel ning harva okaspuudel.		Eestis väga haruldane krobeline kopsusamblik (Lobaria scrobiculata) erineb ümardundud hõlmattippude ning selle poolest, et talluse ülaküljel on küll lohklilik, kuid mitte selgelt roideline. Kahtluse korral vaja kontrollida mikroskoobiga.	Väga sage, üle Eesti. Hariliku kopsusambliku suurele teadolevatele leiukohtade arvule on kahtlemata kaasa aidanud tema lihtsasti märgatav ja äratuntav tallus, tänu millele on liigi leiukohti üles märkinud paljud teisedki loodusõbrad lisaks lihenoloogidele.	keskmiselt
Samblikud	suur nõõpsamblik	Megalaria grossa	IIikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, sile või nõrgalt krobeline; valkjast, sageli kohati kergelt rohakashallikas. Viljakehad ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus; ketas tuhmmust; serv kettast kõrgem, läikivmust.	mets	Kasvab peamiselt leht- ja segametsades vanematel puudel.	Kõige sagedasem haaval ja saarel, kuid leitud ka teistel lehtpuudel.		Teistest mustade viljakehadega pisisamblikest kindlaks eristamiseks tuleks vaadata mikroskoopilisi tunnuseid.	Väga sage, enim leide Pärnumaalt. Puudub Kirde- ja Kagu-Eestis.	keskmiselt
Samblikud	harilik poorsamblik	Menegazzia terebrata	IIikat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus; hall, alaküljel must; hõlmattipud iseloomulikult puhetatud; talluse ülaküljel ümarad aukukesed (läbimõõdus ca 1 mm) ning huuljad või peajad soraalid.	mets	Kasvab peamiselt vanades niiskemates metsades.	Kõige sagedasem sanglepal, aga ka kasel ja kuusel. Teistelt puuliikidelt leitud harvem.		Sarnane hallsamblikele (perekond Hypogymnia), kellel on samuti puhetatud hõlmattipudega ja soraalidega hall lehtjas tallus, kuid hallsamblike ülaküljel puuduvad aukukesed.	Eestis sage, hajusalt üle riigi.	vähe
Samblikud	sile neersamblik	Nephroma laevigatum	IIikat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 8 cm läbimõõdus, hallikas kuni pruun; talluse alaküljel beezikas, ilma vildikihi ja valgete täpikesteta; soredid ja isiidid puuduvad; südamikukihit kollakas. Viljakehad hõlmattipude alapool.	mets	Kasvab vanades metsades ja parkmetsades.	Erinevatel lehtpuudel, harvem sammaldunud kividel.		Väliselt sarnasel kaunil neersamblikul (Nephroma bellum) on südamikukihit valge (K- või K+ kollane). Kääv-neersambliku (Nephroma resupinatum) eristamistunnuseks on valgete täpjade papillidega viljast alaküljel. Väliselt mõnevõrra sarnasest perekonnast kilpsamblikud (Peltigera) saab neersamblike eristada viljakehade paiknemise järgi hõlmattipude alaküljel (kilpsamblike asuvad viljakehad hõlmattipude ülaküljel).	Üsna sage, hajusalt. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud

Samblikud	hariilik neersamblik	Nephroma parile	IIikat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, hallikas kuni pruun; hõlmade servas (harvemini pindmiselt) sinakashallid kuni pruunikad soredid ja soredistuvad isiidid.	mets, muu	Võib leiduda nii metsades kui avatumates kasvukohtades.	Kasvab peamiselt vanadel lehtpuudel, seejuures sageli sammaldunud puujalamitel ning kividel (seal samuti tihti sammaldel). Leitud nii graniidilt kui lubjakivilt, harva maapinnal kasvavatel sammaldel.	Erinevalt teistest neersamblikest on hariiliku neersambliku hõlmadeservades soredid. Servasoraalid on ka mõnevõrra sarnasel serva-kilpsamblikul (Peltigera collina; Eestis üsna haruldane), kuid viimase talluse alaküljel puudub sarnasel kõigile kilpsamblikele koorkiht. Viljakehade olemasolul saab liike eristada viljakehade paiknemise järgi – neersamblikel asuvad need hõlmatispüüde alaküljel, kilpsamblikel ülaküljel.	Hajusalt üle Eesti. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
Samblikud	stepi-naatsamblik	Psora decipiens	IIikat	Ohulähedane	Tallus soomusjas, roosakas- kuni punakaspruun, sageli valkja härmakihiga; soomused kuni 4 mm suurusel, tavaliselt valge servaga. Viljakehad kuni 2 mm läbimõõdus, mustad.	niit	Kasvab loopealsetel.	Lubjarikkal maapinnal.		Eesti lääneosas, kõige sagedasem on liik Saaremaal.	vähe
Samblikud	niitjas rihmsamblik	Ramalina thrausta	IIikat	Ohulähedane	Tallus põõsasjas, habejas, kuni 15 cm pikk, rohekas või hallikas; harud niitjad, vaid alusel ja harunemiskohtades lameded, lõpevad konksukesega, millel võivad paikneda soraalid.	mets	Kasvab okas- ja segametsades.	Peamiselt kuuse okstel, kuid on leitud ka teistel okaspuudel (eelkõige männil, aga ka kadakal ja lehesel) ning harvem lehtpuudel (eelkõige kasel).	Talluse üldime pooltest sarnaneb narmassamblikega (perekond Bryoria; mitu liiki Eestis väga sagedased) ning oksatuustsamblikuga (Alectoria sarmentosa; üsna sage), kuid erineb neist külgharude konksjate tipude ja tipmiste soraalide esinemise pooltest. Lisaks puuduvad niitjal rihmsamblikul pseudotsüfelliidid (väikesed heledad kriipsukesed tallusel).	Hajusalt üle Eesti.	üksikud
Samblikud	lumi-nuisamblik	Sclerophora pallida	IIikat		Tallus mittemärgatav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, kuni 0,7 mm pikkused, helekollase või pruuni jalaga; jala üla- ja pea alaosa helekollase kiirmega; noored viljakehad üleni kaetud helekollase kiirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun.	mets, park, niit	Lumi-nuisamblik on võrdlemisi sage avatumates kasvukohtades, nagu puisniitudel ja vanades parkides, kuid liik kasvab ka lehtmetsades.	Kasvab peamiselt vanadel laialehistel puudel. Enim leide on saarelt, jalakalt, tammelt ja vahtralt, aga leidub ka teistel liikidel; paaril korral leitud ka lehtpuu puidul.	Teistest nuisamblikest saab lumi-nuisamblikku eristada õlgkollase või helepruuni jala ning kollase kiirme järgi täiskasvanud viljakehadel; noortel viljakehadel on helekollane kiirme ka saledal ja võrk-nuisamblikul (Sclerophora farinacea, S. peronella). Väikest nõõpnõelakest meenutavad viljakehad on ka jalgsamblikel (perekond Calicium) ja varjusamblikel (perekond Chaenotheca), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Kõige sagedasem nuisamblik, leidub üle kogu Eesti. Nuisamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel. Viimastel aastatel on lumi-nuisamblikku palju leitud, edaspidi võib selle sambliku kaitsealuste liikide hulgast välja arvata. Liik on raamatus "Eesti pisisamblikud" nime all Sclerophora nivea.	vähe
Samblikud	psi-tinasamblik	Stereocaulon condensatum	IIikat	Ohualdis	Esitallus koorkijas, teraline-soomusjas, hall, selle pinnal tsefaloodid – tsüanobaktereid sisaldavad tumepruunid kuni mustad, teralise pinnaga kobarad, kuni 1 mm läbimõõdus. Esitallusest ulatuvad välja kuni 1(-2) cm kõrgused harud, mis on lihtsad või ülaosas vähe harunenud, näsajate soomustega (fülioktaadidega); harud võivad ka puududa. Viljakehad esinevad sageli, harude tipus, kuni 1,5 mm läbimõõdus, tumepruunid.	nõmm, mets	Lliivikutel, luidetel ja valgusrikastes männikutes.	Kasvab liivasel maapinnal.	Sarnaneb kruusa-tinasamblikuga (Stereocaulon glareosum), mille tsefaloodid on aga sileda pinnaga ning helepruunid, ja fülioktaadid on tavaliselt lühidalt sõrmjalt harunenud.	Põhja-, Lääne-, ja Kagu-Eestis.	vähe

Samblikud	harilik koobassamblik	Thelotrema lepadinum	IIikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, valkjashall kuni kreemikas. Viljakehad asuvad koopaalioistes tallusenäsades (läbimõõdus 1-2 mm), mille avast paistab sakiiline päriserv ja must, valkjashalli härmakihiga viljakeha ketas.	mets, soo, niit	Kasvab leht- ja segametsades, peamiselt vanemal metsaaladel ning võrdlemisi niiskemates kasvukohtades, nagu soostuvates metsades, lodudel ja lammidel.	Liik on sagedasem sanglepal, aga ka näiteks saarel, pärnal ja mitmetel teistel lehtpuudel; harvem kuusel.			Üsna sage. Puudub Eesti kagu- ja keskosast. Enim leide Pärnumaal.	vähe
Samblikud	kare habesamblik	Usnea barbata	IIikat	Ohulähedane	Tallus pöösasjas, rippuv, kuni 30 cm pikkune, kollakasroheline; harud niitjad, ebaühtlase läbimõõduga, sageli lohkiikud ja/või kühmuised; fibrillid üksikud kuni arvukad; südamikukiht hõre.	mets	Kasvab okas- ja segametsades.	Kõige sagedasem kuusel, kuid võrdlemisi palju leide on ka männilt ja kaselt. Harvem on liiki leitud teistelt puuliikidelt ning puidult.		Eksemplare, millel on võrdlemisi palju fibrille, võib olla raske eristada pikast habesamblikust (Usnea dasypoga). Selleks tuleks vaadata südamikukihti – karedal habesamblikul on see hõre, pikal habesamblikul aga tihe; lisaks leidub pikal habesamblikul ohtvasti iside, karedal habesamblikul isiidid puuduvad või leidub üksikuid. Väga väheste fibrillidega eksemplarid võivad sarnaneda hõredale habesamblikule (Usnea chaetophora), millel on tihe südamikukiht ja esinevad arvukad ristpraod jämedamatel harudel. Teistest samblikuperekondadest saab habesamblikke lihtsalt eristada – nende talluse harude keskel on valge niitjas keskjuhe.	Levinud kogu Eestis. Liik on kaitsealuste liikide nimekirjas sünonüümi all Usnea scabrata.	vähe
Selgrootud	vasakkeermene pisitigu	Vertigo angustior	IIikat		Koja kõrgus 1,8 mm ja laius 0,9 mm. Koda vasakkeermene, 5 keeret. Koda kahvatu kollakaspruun. Viimane keere külmiselt lamenenud ja aluselt kitsenenud. Huul kergelt paksenenud ja tagasi keerdunud.	niit, soo, mets	Märgaladel. Niisketil rohumaaal, soodes, lehtmetsades.	Taimevarises, kodus, soodes sambla vahel.	kevadel, enne paksu rohttaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kodus	Kura-pisitigu – tema koda pole nii jässakas.	vähe	
Selgrootud	väike pisitigu, põhja pisitigu	Vertigo genesii	IIikat		Koja kõrgus 2,2 kuni 2,7 mm ja laius 1,4 mm. Koda munajas. Paremekeermene, 5 keeret. Suue lihtne, ilma huuleta. Suue ümar. Koda hele kollakasruun, läbipaistev, nähtavate joontega.	mets	Niisked varjulised metsad.		kevadel, enne paksu rohttaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kodus	Leitud vaid Saaremaal ja Puutu poolsaarelt.	üksikud	
Selgrootud	luha-pisitigu	Vertigo geyeri	IIikat		Koja kõrgus 1,7-1,9 mm ja laius 1,2 mm. Koda munajas, paremekeermene, 4-4 1/2 keeret. Ömblused sügavad. Koda läikiv punakaspruun, korrapäraste selgete joontega.	soo, niit	stabiilse veerežiimiga lubjarikastes madalsoodes, lagedatel märgaladel, luhaniitudel, puisniitudel.		kevadel, enne paksu rohttaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kodus		üksikud	
Soontaimed	roosa merikann	Armeria maritima	IIikat	Ohulähedane	Õisik on roosa nutt pika lehitu varre otsas. Lehed renjad, lihavad, juurmised, mättana. Kõrgus 15-40 cm.	niit, rannik, nõmm	Rannaniitudel ja liivaaladel		juuni-august	Põhja- ja Loode-Eestis paiguti, sisemaal harva.	vähe	
Kalad	tõugjas, harilik tõugjas	Leuciscus aspius	IIikat	Puuduliku andmestikuga	Selg hallikassinisest tumeroheliseni, küljed hõbedased (vanematel kollakad), köht valge. Sabauim suure väljalõikega, pärakuim nõgusa välisservaga. Silmad hõbedased või kollakad.	veekogu	jõgi, suurem järv, madala soolususega merelaht.		toitumisaeg mai-oktoober	Säinas - pärakuime serv on sirge. Turb - tema pärakuime välisserv on aga kumera lõikega.	Peamiselt Peipsi vesikonnas.	vähe
Kalad	säga	Silurus glanis	IIikat	Ohustatud	Selg tumehall, helehallit marmoreeritud, pea ühtlaselt mustjashall, küljed kollakad, tumedate laikudega. Lai lame pea. Pärakuim pikk, puutub kokku sabauimega. Silmad suunurkadest veidi kõrgemal. Ülahuule suunurkades pikad poised, alalõual kaks paari lühikesi poiseid.	veekogu	järv, suuremate jõgede sügavamad osad (eelistab mudast põhja, kus leidub õõnsusi varjumiseks, astanguid, puujuurte aluseid ja taimestikku)		koeb ilmselt juunis		Eestis levila põhjapiiril. Peamiselt Peipsi vesikonnas.	puuduvad

Linnud	kanakull	Accipiter gentilis	Ilkat	Ohulähedane	Aastaringelt sarnases sulestikus. Pealtpoolt pruunikas, altpoolt kontrastselt tumedatriibuline. Emaslind on isaslinnust märkimisväärselt suurem. Silmad, nokatüvi, jalad kollased, nokaots must.	mets, park, põld	Pesitseb suuremates metsades, võib pesitseda ka suuremates linnaparkides, sageli kultuurmaastikus saagijahil	Eestis võib kohata aastaringelt, meil pesitsevad linnud üldiselt lõunapoolsele suundule. Talveks lisandub meile põhjapoolt sisseerandajaid.	Raudkull - lennus väga sarnane kanakulliga, kuid väiksem	Kevadel on kanakull territooriumil päris häälekas ning ka poegade kisa on kaugele kuuldav. Ühel paaril on tihti mitu pesa, mida kasutatakse erinevatel aastatel. Pesad ehitavad nad üldjuhul ise, kuid on täheldatud ka teiste lindude pesade kasutamist.	palju
Linnud	karvasjalg-kakk	Aegolius funereus	Ilkat	Ohualdis	Suure, ümmarguse peaga rästasuune kakk. Kollased silmad, näoovaalid on heledad, tumedamate valgetähniliste servadega. Keha pealne pool tumeruun heledate laikudega. Kõhu alumine pool hele, tumedate ebakorrapärase triipudega. Isas- ja emaslind on sarnased. Laul kergesti äratuntav.	mets	Elupaigana eelistab palumetsi. Pesitseb peamiselt vanades musträhni pesaõõnsustes. Samuti pesakastides.	Eestis peamiselt paigalind, seega aasta läbi.		Õise eluviisiga, periooditi ka päikese tõusu ja loojangu ajal tegutsev lind.	keskmiselt
Linnud	alk	Alca torda	Ilkat	Ohualdis	Keskmise suurusega lind. Lennul näib ta järsaka ja lühikesena. Linnu puhke- ja hundsulestikud on suhteliselt sarnased. Hundsulestikus algi ülalpool, saba, pea, kael ja tiibade pealne pool on mustad. Nokk ja jalad mustad, noka ots üsnagi tõmp. Tiiva tagaservadel, noka tüpi lähedal ja silmadest nokani on valge triip. Linnu alalpool, rinnaesine ja tiibade alumine pool on valged. Puhkesulestik erineb hundsulestikust valgete põskede, kurguluse ja kaela esikülje poolest.	veekogu, rannik	Avamere liik, tegutseb kivistel rannakaljudel ja kaldapealsetel.	Eestis võib teda merel kohata aprillist oktoobri-novembrini.		Moodustab kolooniaid.	üksikud
Linnud	jääлинд	Alcedo atthis	Ilkat	Ohulähedane	Kannavad aastaringelt samasugust ülivärvilist sulestikku. Rinnapool on oranžikas-punane ja selg neoonsinine.	veekogu, paljak/paljand	Eelistavad puhta ja kohati madalaid, kuid kõrgemate kallastega vooluveekogusid. Klassikalisteks elupaikadeks on liivakivi paljanditega Lõuna- ja Kagu-Eesti jõed.	Eestisse saavad tavaliselt märtsis-aprillis. Regulaarne kuid väikesearvuline talvitaja.		Äärmiselt arglik, ohtu märgates põgeneb läbilõikavate kriisete saatel.	vähe
Linnud	soopart	Anas acuta	Ilkat	Ohualdis	Keskmise suurusega, pika sihvaka valge kaela, pruuni pea, ja valge kõhualusega. Küljed hallid ning saba pikk, kitsas ja terava kujuga. Tiiva värvideks must ning kollakasvalge. Emaslinnud on samuti nagu enamikel partidel valdavalt pruunikad.	veekogu, soo	Peamiselt järvedel, kitsastes lahtedes, rabades, soistel aladel ning jõesuudmetes. Suvel eelistab vähese taimestikuga avaraid ja niiskeid soiseid alasid. Talveperioodil eelistab sisemaa mageveekogusid.	Saabub Eestisse märtsis-aprillis ja lahkuvad Eestist septembris-oktoobris.			vähe
Linnud	nõmmekiur	Anthus campestris	Ilkat	Ohualdis	Sulestik liivkollane. Selg pruunikas ja alalpool heledam ilma mustritra. Pugalal vähesed kitsad triibud. Jalad helepunased. Isas- ja emaslind väljusest ei erine.	nõmm, raiesmik	Lüüvad nõmme- ja raiesmikud, männimetsa raiesmikud, rannaliivikud ja luited.	Saabuvad Eestisse mai algul ja lahkuvad augustis või septembris.	Teistest kiurudest eristab peaaegu täielik triipude puudumine rindmikul.	Elupaigas esineb sageli lahtist liiva. Tegutseb peamiselt maapinnal, kus ta jookseb kiiresti ja vibutab saba üles-alla.	üksikud
Linnud	randkiur	Anthus petrosus	Ilkat	Ohualdis	Ülalpool oliivpruunikas, rohelise varjundi ja tumedate triipudega. Alalpool on valkjane, punaka varjundi ja laiade ebamääraste triipudega.	veekogu, rannik	Avamere piirkonnas kaljusel või kivisel mererannikul.	Saabub märtsi lõpul või aprilli algul. Lahkuvad septembris lõpul või oktoobris.			vähe
Linnud	kivirullija	Arenaria interpres	Ilkat	Ohualdis	Väljusest kirju. Peas on musta-valge triibu muster, mis ulatub külgedele. Keha pealpool punakaspruun koos mustade triipudega. Keha alalpool on valge. Jalad lühikesed. Emas- ja isaslind on sarnased.	veekogu, saar	Avamere kruusased rannad ja laud	Saabub aprilli lõpul-mai alguses ja lahkuvad augustis-septembris.		Väikesearvuline, pesitseb üksikute paaridena	keskmiselt

Linnud	sooräts	Asio flammeus	Ilkat	Ohustatud	Sale, pikkade ja kitsate tiibadega. Istuval linnul näha suuretäniline ja laiguline sülestik. Silmad kollased. Kõrvad tillukesed. Kõht pigem hele.	niit, rannik, soo, saar	Rabad, niidud, sood, rannaniidud ja väikesaared.		Saabub märtsis, aprillis läbiränne. Lahkub septembri lõpust novembrini, mõnel aastal jääb mõni üksik lind ka talvituma.	Kõrvukräts - temal aga veidi pikemad tiivad, mille tagaserv on laialt valge, kõht viirutatud.	Pesa maas, sageli mõne põõsa varjus.	vähe
Linnud	merivart	Aythya marila	Ilkat	Äärmiselt ohustatud	Vahetab sülestikku sõltuvalt hooajast. Pesitsushooajal isase pea sügavroheline ja rinnasine valge. Selg hallitriibuline. Pesitsushooja lõppedes rohelus pealgedest kaob ning ka rinnasine muutub tumehalliks. Emase kael on tumepruun ja keha tuhmpruun. Noka juures suur valge laik.	saar	Avamere laidudel ja saartel	Kevad ja sügis	Tuttvart - selg üleni must. Merivardil puudub tuttvardile tunnuslik sülestik. Tuttvardi emaslinn puudub suur valge laik noka juures, kuid noka juures võib esineda kitsas valge riba.	Eestis väga haruldane pesitseja, kuid arvukas läbirändaja ning talvituja.	vähe	
Linnud	hüüp	Botaurus stellaris	Ilkat	Ohulähedane	Kollakaspruuni üldtooniga, pealagi ja selg tumedamad, keha alapool heledam. Kogu sülestik on pruuni ja mustaga kirjatud, enamik triipe on pikki keha. Emas- ja isasilind sarnased, isasilind tunduvalt suurem.	veekogu, kallas, rannik	Suurte roostikega madalaveelised veekogud.	Saabub aprilli esimesel poolel, lahku peamiselt oktoobris. Üksikud võivad talvituda.	Hallhaigur, kellega lennupilt sarnane, kuid hüüp on väiksem ja pruuni sülestikuga	Lennu ajal tõmbab kaela rohkem õlgade vahele. Harva vaadeldav.	keskmiselt	
Linnud	krüüsel	Cephus grylle	Ilkat	Ohualdis	Suhteliselt väike, hundsülestik on must, seljapoolle roheka varjundiga ja tiival suure valge laiguga. Alapool on pruun ja jalad punased. Puhkesülestiku ülalpool on mustjas-pruun valgete tähnidega, alapool aga valge.	veekogu, rannik	Avameri, kaljused, kivised mererannad	Mai-oktoober.	Alk	Eestis pesitseb 10-20 paari.	üksikud	
Linnud	väikeluik	Cygnus columbianus	Ilkat	Ohualdis	Isas- ja emasilind sarnased, isane natukene suurem. Sülestik valge. Nelinurkse või ümardunud kujuga sidrunkollane laik nokatüvikul, mis ei ulatu sõormete alla. Nokal must ala selgelt suurem kui kollane osa.	rannik, veekogu	Rannik, järved, ülejutatud poldrid.	Läbirändaja, saabub märtsi lõpus-aprilli alguses, lahkuvad pesitsusaladele mai esimeses pooles. Sügisel oktoobris-novembris.	Laululuik - temal kollane mustatipuline nokk, mille kollane ala ulatub sõorme alla.		vähe	
Linnud	lauuluik	Cygnus cygnus	Ilkat		Kühmnokk-luige suurune, üleni valge, sirge kaela ja saleda joonega luik. Täiskasvanul nokatüvik laialt kollane, ots must. Noorlinn on nokatüvik roosakas. Noorlinnud pruunikashallid. Lennul kael sirgelt ees, tiivad laiad, harali hoosulgedega. Jalad lühikesed, mustad, ujulestadega.	veekogu, soo	Meri, suuremad järved. Pesitsevad paarid peidetumatel rabajärvedel, merelahtedel.	Läbirändaja, peatub märtsist maini ja oktoobrist detsembrini. Üksikud isendid ka pesitsevad või talvituvad.	Väikeluik - nokal kollane laik väiksem kui on must osa	Ei painuta kaela ega tõsta sulgi kohevile nagu kühmnokk-luik.	keskmiselt	
Linnud	valgeselg-kirjurähn	Dendrocopos leucotos	Ilkat		Tiivad musta-valgevöödlised, sabaalune roosakaspunane. Isasilinnul punased suled pealael, emaslinnu pea üleni must.	mets, niit, asula, park	Niisked, vanemate puudega segametsad ja salu-lehtmetsad, eelistab kasepuid. Püsinud, linnades parkides.	Püsid enamasti paigal aastaringiselt.	Suur-kirjurähn - õlal suur valge laik. Isasilinnul kuklal väike punane laik.		keskmiselt	
Linnud	põldtsitsitaja	Emberiza hortulana	Ilkat	Ohualdis	Vanalinnud sarnased, mõlemal kollakas kurgualune ning kollakasroosa rind ja kõhualune. Emaslinnu ja noorlinnu pugalal ja pealael on tume triibustus. Silma ümber kollakas võru.	põld	Põllumajandusmaastik.	Saabub aprillis-mais, lahku septembris.		Eestis suhteliselt vähearvukas. Levinud enam Lääne- ja Põhja-Eestis.	keskmiselt	
Linnud	rohunepp	Gallinago media	Ilkat	Ohualdis	Pika sirge noka, jässaka keha, pikkade jalgadega ja pruunikirju sülestikuga lind. Rinnal, kõhu all tugev ja selge vöödistus. Maas seisval linnul selgelt näha valge tiivavööt. Välimised sabaosad laiast valged.	niit, soo	Jõelammid, luhaniidud, madal- ja siirdesood.	Saabub aprilli teises pooles, lahku augustis-septembris.	Tikutaja - väiksem, saledam ja pikema nokaga.	Rohust lendutõus peaaegu häälleta ja sirgjooneline.	keskmiselt	
Linnud	järvekaur	Gavia arctica	Ilkat	Äärmiselt ohustatud	Hane suurune tume lind. Seljal valged tähnid, terav nokk, pikk ja jäme kael, väga lühike saba. Emas- ja isasilind on üksteisele sarnased.	veekogu, rannik	Rändel rannikumerele, pesitseb suurematel siseveekogudel.	Kõige arvukamalt kevad- ja sügisrände ajal aprillist-juunini ja septembrist-oktoobrini.		Väga harv haudelind	üksikud	

Linnud	tõmmukajakas	Larus fuscus	Ilkat	Ohustatud	Jalad intensiivsed roosakad/kollased, nokk kollane, punase laiguga. Selg ja tiivad mustad, väga väikeste valgete laikudega tiivaotstel. Pea on talvel hallikas. Noorlindudel on mustjaspruun mustriga keha pealpool.	rannik, veekogu, kallas	Mererannad, suuremate järvede ääres.		Saabub märts-aprill, lahkub september-oktoober.	Merikajakas - erineb merikajakast väiksema kasvu, saledama kere ning pikemate ja kitsamate tiibade, samuti peenema noka poolest. Hõbekajakas - temal aga helehallid tiivad.	Pesitseb kolooniates	vähe
Linnud	väikekajakas	Larus minutus	Ilkat	Ohualdis	Tiivapealne helehall, tiivaalune tuhmumust. Hundrüüs on pea kuni kaelanäli süsimust. Puhkesulestikus pea must värvus puudub.	veekogu, niit, rannik	Madalatel taimestikurohketel järvedel, luhtadel kui ka madalatel rannikumärgaladel.		Arvukus kevadel ja sügisel rände ajal.	Naerukajakas - pea tumene lõpeb kuklapool. Tiivaalused valged.	Ainuke musta tiivaalusega kajakas. Peamiselt Lääne- ja Ida-Eestis.	keskmiselt
Linnud	mustsaba-vigle	Limosa limosa	Ilkat	Ohulähedane	Nii isaslinnul kui ka emaslinnul lai valge tiivavööt. Pikad hallid jalad. Pikk sirge oranžikas nokk. Kael ja rind punakaspruunid. Rinna alumine osa ja kõht valged, tumedate pikivöötidena. Sabaots must. Noorlindudel hele kulmutriip ning hallid põsed. Puhkesulestik on neil enamasti hall.	soo, niit, rannik	Sood, niisked niidud, rändel luhtadel ja randadel.		Saabub aprilli alguses, lahkub august-september.	Vöötsaba-vigle - nokk kõver ja tumene.		keskmiselt
Linnud	luha-sinirind	Luscinia svecica cyanecula	Ilkat		Enam-vähem varblase suurune. Põhitoonid tumedad, kontrastne hele kulmutriip. Isaslinnu pea, kurgualune ja puguala rukkiliitelisiseid. Emaslinnul siniseid toone pole. Kõht ja rind valged.	võsa, niit, veekogu, soo	Pöösaniidud, kraavikallaste pajupöösad, kinnikasvavate tiikide ja lompide ümbrus, pöösassood, luhad.		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahkub septembri keskel.	Tundra-sinirind	Sageli ajab saba püsti ja laiali. Raskesti määratav sinirinna alamliik.	üksikud
Linnud	mudanepp	Lymnocyrtus minimus	Ilkat	Ohualdis	Umbes lõokese suurune. Nokk kuni 4 cm. Rinnal ja külgedel kreemjaskollakad pikitriibud, selg ja älad roheka metalliläikega, tumedamate täppidega. Kõht valge. Pealagi must, silmade kohal kaks kollast triipu.	soo, niit	Soised alad, ülejutatud luhad.		Märtsist septembrini, vahel oktoobrini.	Tikutaja - tema on suurem ja pikema nokaga.	Pesitseb älverabades	üksikud
Linnud	väikekoskel, pudukoskel	Mergellus albellus	Ilkat		Isaslinnul valge pea, kael ja rinnus, selg, silmade ja noka vaheline ala must, peas valge tutt. Kuklalt rinnuseeni jookseb mõlemalt poolt keha tagurpidi V-kujuliselt mustad triibud. Emaslinnu pea roostepruun, kurgualune valge, mujalt hall. Nokk ja jalad mõlemal sugupoolel hallid.	rannik, veekogu	Lääneranniku merelahtedel, Peipsil, Võrtsjärvel.		Tavaline läbirändel nii kevadel kui ka sügisel, talvel väikesearvuline	Jääkoskel - temal on rohekas pea.	Eestis ei pesitse.	üksikud
Linnud	laanerähn	Picoides tridactylus	Ilkat		Aastaringselt samas sülestikus. Isase kukalt ehivad kollane "mütsike", emase pealagi on ühtlaselt must-valgekirju. Selg valge, pea musta-valgetriibuline, isasel on kiird kollane. Jalgedel on kolm varvast: kaks on ette, üks taha suunatud.	mets	Vanemad puistud, kus rohkelt kuivanud puid.		Paigalind		Vajatud eluviisiga, häälitseb harva ja koputab vaikselt.	keskmiselt
Linnud	roherähn	Picus viridis	Ilkat	Ohustatud	Seljapealne sülestik ja tiivad kollakas-oliivroheline, alapool hallikasroheline. Päraniipuala erekollane. Roherähni kiirpealsel punased suled, silma ümbrus must. Nokk suhteliselt pikk ja saba lühike. Isaslinnul punane laik silma all.	mets, niit, park	Lehtpuupuistud, puisniidud, pargid.		Paigalind.	Hallrähn - trummeldab rohkem. Hallrähni isaslinnul on vaid väike punane laik otsmikul ning emalinnul punane laik otsmikul puudub. Hallrähni haberiba on aga peenike must triip.	Esinemine teada vaid Saaremaal.	üksikud
Linnud	sarvikpütt	Podiceps auritus	Ilkat	Ohulähedane	Isas- ja emaslinnud sarnased. Hundsulestikus on rohkelt pruuni ning isääriliku oranžid "sarved" peas, puhkesulestik peaaegu must-valge, pealagi must, põsed valged, kael ja selg hallikad.	veekogu, rannik	Väikestel ja madalaveelistel jäänukjärvedel, tiikidel, rannikul.		Saabub aprillis-mais, lahkub augusti-oktoobris.	Mustkael-pütt - tema on väiksem, tudid väiksemad ja kael must. Väga haruldane eksiküaline.		keskmiselt

Linnud	kirjuhakk	Polysticta stelleri	Ilkat	Ohustatud	Aastaringelt sarnase välimusega. Isaslinnu pea, rind ja küünrakatesuled valged või kergelt sinakad, kuklaosa suled on rohekad, silmarõngas ja kurgualune mustad, puguosa punakaspruun. Emaslind ookerpruun.	veekogu, rannik	Rannikumeri		Novembrist-detsembrist kuni aprilli-maini.		Tegutseb sageli väga tihedates parvedes	üksikud
Linnud	väikehuik	Porzana parva	Ilkat	Ohualdis	Jässaka kehaehituse, pikkade jalgade ja lühikese kaelaga. Nokk roheline, punase tüvega. Jalad rohelised. Sulestik kõhu alt hall, pealaest alates algab aga pruunikates toonides sulestik. Emaslinnul valge kurgualune ja nägu, beežikas kõhualune. Noorlind sarnaneb emaslinnule.	kallas	Tegutseb hundinuide ja pilliroo vahel.		Saabub aprillis- mais, lahkub septembris-novembris.	Täpikhuik - sulestik täpiline.	Meil väikeearvuline haudelind. Kuuldakse peamiselt häälitsusi, väga harva vaadeldav.	üksikud
Linnud	naaskelnokk	Recurvirostra avosetta	Ilkat	Ohulähedane	Sulestik mustvalge, nokk pikk ja ülespoole kõver. Pea nokast alates kukla taha välja must, põsed valged. Keha üleni valge, tiivade ääred moodustavad aga musta ovaali tiiva ümber. Lennul nähtavad kaks musta triipu seljal. Emastel aimatav silmarõngas. Noorlindudel seljapealne sulestik pruunika viirutusega.	rannik, niit, saar	Rannaniidud, laiud		Saabub aprilli keskel-mai alguses, lahkub septembris.		Peamiselt Lääne-Eestis.	keskmiselt
Linnud	räusk	Sterna caspia	Ilkat	Ohualdis	Jalad mustad, nokk pikk jäme punakas-oranzh, musta tipuga. Pealagi must, kael, kõht ja saba valged. Keha pealmine osa helehall, tiivaalused heledad. Talvesulestikus pealagi must heledate triipudega.	rannik, saared	Mererannik, laiud		Saabub aprilli lõpus, lahkub juulist septembrini.		Maailma suurim tiirulikk.	vähe
Linnud	tutt-tiir	Sterna sandvicensis	Ilkat		Keskmist kasvu tiir, nokk must kollase tipuga. Lühikesed mustad jalad. Keha pealpool on helehall ja tiivaalused valged. Pealagi must, kuklas iseloomulik tutt, mis ärrituse korral püsti tõuseb.	rannik, saared	Mererannik, laiud		Saabub aprillis, lahkub septembris.			vähe
Linnud	metsis	Tetrao urogallus	Ilkat	Ohualdis	Isaslinnud musta sulestikuga. Suur saba moodustab mängu käigus uhke suure „lehviku. Isaslinnust 40% väiksem emaslind pruunika sulestikuga, rinnal iseloomulik suur roostepunane laik.	mets, soo	Vanad lehtpuude lisandiga okasmetsad, marjarikkad puisrabad.		Paigalind.		Esineb vaid Mandri-Eestis.	palju
Mardikad	männisinelane	Boros schneideri	Ilkat	Ohustatud	10-15 mm, sale, pruunikas-musta värvusega mardikas, jalad heledamad.	mets	Metsataimkond, peamiselt männikud	vanematel, kui 40 aastat, sinetusseneega nakatunud männi tüvel, niiske koores all, varjus oleva puul, mitte päris metsaserval kasvanud puul	Juuni-juuli	Sarnaseid liike ei ole	Ida-Eesti	vähe
Mardikad	väike-punalamesklane	Cucujus cinnaberinus	Ilkat	Äärmiselt ohustatud	10-15 mm pikkune, väga lame keha, hambulise servaga eesselg, jalad, tundlad, eesselja serv on mustad.	mets	Metsataimkond, vanad haavikud	Surnud, püsti seisvate haabade tüvel puukoore all	Mai-juuni	Suur-punalamesklane, aga see on vist Eestis hävinud liik	Kirde-Eesti, Kanaküla	üksikud
Mardikad	eremiit-põrnikas	Osmoderma eremita	Ilkat	Äärmiselt ohustatud	28-32 mm, mustjaspruun, roheka või pronksja helgiga, eesseljal sügav pikivagu, isased lõhnavad aprikoosi või ploomi järele.	mets, park, joonobjektid, aed	Päikesele avatud vana hõre tammik, vanad pargid, alleed, viljapuuaiad	Kõdunev puit puuõnsuses	Juuli-august	Sarnaseid liike ei ole, võib-olla kul, siis tunduvalt väiksem metallpõrnikas	Koiva puisniit ja selle ümbrus	üksikud

Samblikud	oksa-tuustsamblik	Alectoria sarmentosa	Ilkat	Ohulähedane	Tallus rippuv, habejas, kuni 20 cm pikkune, kollakas-roheline; koosneb peenikestest ümmargustest harudest; harude tipud niitjad; harudel kriipsukujulised heledad pseudotsüfelligid (kuni 1 mm).	mets	Põlises okas- ja segametsades.	Kasvab okaspuudel, peamiselt kuuse okstel.		Niitjas rihmsamblik (Ramalina thrausta; LK III), viimasel on aga talluse harude otsad konksjad ning enamasti soredistunud (luup!). Teiseks erinevuseks on väikeste heledate kriipsukeste (pseudotsüfelligide) esinemine oksa-tuustsambliku tallusel. Sarnast kollakasrohelist tooni tallusega on ka habesamblikud (Usnea), mille eri liigid samuti rippuvad puude (sh tihti kuuse) okstel. Habesamblikke on aga kerge ära tunda valge niidikesse (keskjühtme) olemasolu järgi harude keskel. Sarnane rippuv tallus on veel väga sageli esineval peenel narmassamblikul (Bryoria capillaris), kuid temal on talluse värvus veidi erinev, hallikas (mitte kollakasroheline).	Kasvukohad hajusalt üle Eesti.	üksikud
Samblikud	tera-mõhnsamblik	Bacidia biatorina	Ilkat	Ohustatud	Tallus koorikjas, koosneb terajatest kuni pulkjatest näsatest, hallikas-kuni pruunikasroheline. Viljakehad ümarad, kuni 1,3 mm läbimõõdus, lamedad, kettast kõrgema servaga, punakaspruunid (kuni mustad), läikivad.	mets	Kasvab peamiselt vanades segametsades.	Peaaegu kõik Eesti leiud on haavalt.		Sarnane teraline tallus on sagedasemal liigil punakas mõhnsamblik (Bacidia rubella). Liike saab omavahel eristada viljakehade järgi – punakal mõhnsamblikul on need roosakad-oranzikad-beežikad, tuhmid, vahel kaetud valkja härmakihiga; tera-mõhnsambliku viljakehad on aga punakaspruunid ja läikivad. Ilma viljakehadeta steriilsete eksemplaride eristamine võib olla väga keeruline. Väga sarnaste viljakehadega on kirss-mõhnsamblik (Bacidia laurocerasi), mille tallus on aga koorikjas sile või praguline, kuid mitte teraline.	Seni leitud Pärnumaalt ja Hiiumaalt.	vähe
Samblikud	kirss-mõhnsamblik	Bacidia laurocerasi	Ilkat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, sile või praguline, mõnikord näseline, valkjas- kuni rohekashall. Viljakehad ümarad, kuni 1,2 mm läbimõõdus, lamedad ja kettast kõrgema servaga või kumerad, punakaspruunid (kuni mustad), küpse kirsi karva, läikivad.	mets	Kasvab metsades.	Peamiselt haaval ja laialehistel puudel, sh sagedamini saarel. Üksikud leiud on teada ka okaspuudelt (kuuselt).		Väga sarnaste viljakehadega on tera-mõhnsamblik (Bacidia biatorina), mille tallus on aga teraline.	Ei ole leitud Eesti loodeosast ja läänesaartelt.	vähe
Samblikud	kahvatu seensamblik	Baeomyces carneus	Ilkat	Ohualdis	Tallus kaheosaline – esitallus koorikjas, kohati teraline või väikeste soomustega, valkjas, rohekas või hallikas; esitallusest väljakasvavad viljakehad koos seda kandva jalakesega meenutavad väikesi seeni; viljakeha jalake kuni 3(5) mm kõrge, viljakehad pruunid.	muu		Enamik Eesti leide on liivaselt maapinnalt, kuid liiki on leitud ka graniitkiivilt.		Sarnase välimusega pruunist seensamblikust (Baeomyces rufus) saab liiki eristada K värvusreaktsiooni põhjal – kahvatu seensambliku tallus värvub algul kollaseks ja seejärel punaseks, pruuni seensambliku tallus ainult kollaseks (sisaldab stikthapet).	Enamus leide Põlvamaalt.	üksikud
Samblikud	rohe-tilksamblik	Biatoridium monasteriense	Ilkat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, teraline, kuivana hallikasroheline, niiskena erkroheline. Viljakehad ümarad, läbimõõdus kuni 0,5 mm läbimõõdus, kahvatukollased kuni -pruunid, heledama servaga, niiskena läbikumavad.	mets		Liiki on leitud peamiselt lehtmetsades; seejuures pärinevad mitmed leiud laialehistest pangametsadest.		Kasvab eelkõige vanadel laialehistel puudel, kõige sagedamini jalakal ja saarel.	Eesti erinevates osades, peamiselt Põhja- ja Lääne-Eestis.	vähe

Samblikud	nõel-narmassamblik	Bryoria furcellata	Ilkat	Ohualdis	Tallus põõsasjas, kahar (enam-vähem sama lai kui pikk), kuni 5 cm pikk, pruun kuni tumepruun; talluse harud niitjad. Soraalidel isidi-sarnased väljakasved, pikkusega kuni 2,5 mm.	mets	Leiukohad asuvad eelkõige võrdlemisi valgurikkamates metsades.	Kasvab peamiselt männil ja kasel.		Eestis väga sagedasel epifüütsel pruuni tallusega liigil pruunikas narmassamblik (Bryoria fuscescens) on tallus üldkujult pigem rippuv kui kahar ning soraalidel ei ole väljakasveid.	Peamiselt Eesti põhjaosas.	puuduvad
Samblikud	näsa-kuldsamblik	Caloplaca verruculifera	Ilkat	Ohulähedane	Tallus poollehtjas, rosetjas, kuni 4 cm läbimõõdus, rohekas- kuni sidrunkollane; sageli üksikud tallused liituvad ja katavad ulatusliku pinna; talluse keskosa koorikjas, arvukate näsajate isiididega, servades pikad (3-6 mm) ja kitsad (kuni 1 mm) hõlmad.	rannik		Kasvab mereäärsetel või ranniklähedases vees olevatel graaniitrahudel, tihti lindude istumiskohtades.	Teistest poollehtja tallusega kuldsamblikest on kergesti eristatav rohekaskollase talluse värvi ja talluse keskosas leiduvate isiidide järgi.	Lääne- ja põhjaosartel, põhjarannikul.	üksikud	
Samblikud	oliiv-helksamblik	Cetrelia olivetorum	Ilkat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, hallikas; hõlmad ümarad ja servades tõusvad, valkjate servasoraalidega; nii üla- kui alaküljel punktikujulised valged pseudotsüfelligid (valged kriipsukesed või punktikesed).	mets	Kasvab peamiselt vanemates metsades.	Mitmesugulised lehtpuudel, näiteks haaval, saarel, remmelgal. Liiki on mitmel korral leitud ka lamapuuudel koorel või samblal.	Väliselt samasugusest harilikust helksamblikust (Cetrelia cetrarioides) saab oliiv-helksamblikku eristada südamikukihhi C+ roosa reaktsiooni järgi (hariliku helksambliku südamikukiht on C-). Mõnevõrra sarnane on ka Eestis väga sageli puudel kasvav hall hõlmasamblik (Platismatia glauca), kuid viimasel puuduvad punktikujulised pseudotsüfelligid, hõlmad on rohkem väljavenitatud, ebakorrapärasemad, ning talluse pinnal leidub nii soraale kui iside.	Enim leide Tartumaalt. Oliiv-helksamblikku (Cetrelia olivetorum) ja hariliku helksamblikku (Cetrelia cetrarioides) on käsitletud ka kui sama liigi erinevaid keemilisi rasse. Kuna liikide eristamine välioludes ei ole võimalik, siis looduskaitses tuleks neid kindlasti käsitleda ühe liigina - ka ökoloogilistes nõudlustes pole erinevusi tuvastatud.	üksikud	
Samblikud	härma-varjusamblik	Chaenotheca cinerea	Ilkat	Ohustatud	Tallus koorikjas, teraline kuni näseline, hallikasvalge; mõnikord substraadil sees ja pole nähtav. Viljakehad nõopnöela-kujulised, lühikesed ja jässakad, kuni 1 mm pikkused; jala alaosa helepruun kuni peaaegu valge, ülaosa tumepruun; jala üla- ja peaa alaosa kaetud tiheda valge kirmega.	mets, park	Metsades ja parkides, niiskemates kohtades.	Kasvab vanadel laialehistel puudel. Enamik Eesti vähestest leidudest pärineb saarelt; üks leid on teada ka künnapuult.	Valge kirmega viljakehad on ka liigil Chaenotheca xyloxena, kuid temal on need säravmusta (nähtav alaosas) jalaga, pikad (0,9-1,6 mm) ja sihvakad. See liik kasvab vaid puudul. Kerge valge kirmes võib esineda ka liigi Chaenotheca trichialis viljakehadel, mis aga on samuti säravmusta jalaga; lisaks on sellel liigil hästi arenenud, teraline kuni soomusjas, rohekashall tallus.	Üksikutes kohtades Ida- ja Lõuna-Eestis.	puuduvad	
Samblikud	vask-porosamblik	Cladonia convoluta	Ilkat	Ohualdis	Suured esitalluse soomused, kuni 2,5(4) cm pikkused ja kuni 1 cm laiused, lõhenenud servaga; ülaküljel kollakasroheline kuni -pruun; alaküljel kollakasvalge, sooredideta.	niit	Loopealsetel.	Peamiselt lubjarikkal maapinnal.	Sarnasel leht-porosamblikul (Cladonia foliacea) on väiksemad esitalluse soomused, kuni 1(2) cm pikkused.	Eesti lääneosas, enim leitud Saaremaalt.	vähe	
Samblikud	must limasamblik	Collema nigrescens	Ilkat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 6(10) cm läbimõõdus, tumeroheline või -pruun kuni mustjas; märgudes muutub sültjaks; hõlmad ümarad, kurrulised; tallusel võivad esineda väikesed terajad isiidid. Viljakehad sagedased; ümarad, ca 1 mm läbimõõdus, lameda, punakas- või tumepruuni kettaga.	mets	Vanemates segametsades ja haavikutes.	Peamiselt haava tüvel.	Väliselt väga raskesti eristatav lähedasesst liigist mustjast limasamblikust (Collema subnigrescens). Temal ei esine iside, samas kui mustal limasamblikul võivad need esineda või puududa. Kindlad eristamistunnused on mikroskoopilised.	Enamus leide Lääne-Virumaalt.	üksikud	
Samblikud	kollane virvesamblik	Coenogonium luteum	Ilkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, õhuke, kilejas või teraline, kahvatuhall. Viljakehad ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus, alusel ahennunud, oranžikaskollased, heledama servaga.	mets	Peamiselt vanemates looduslähedastes metsades.	Haaval ja laialehistel puudel, näiteks saarel.	Samasse perekonda kuuluva männi-virvesambliku (Coenogonium pineti) viljakehad on väiksemad (kuni 0,5 mm läbimõõdus) ja kahvatut kollakat või roosakat tooni. Kuldsamblike (perekond Caloplaca) kollased viljakehad on K+ punased.	Vähene Eesti erinevates piirkondades. Liigi ladinakeelset nime on hiljuti muudetud; varasem nimi oli Dimerella lutea. Liik on raamatus "Eesti pisisamblikud" nime all Dimerella lutea.	üksikud	

Samblikud	harilik kitsesamblik	Flavoparmelia caperata	Ilkat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kuni 20 cm läbimõõdus, hele, kollakasroheline või -hall, keskosas kortsuline; hõlmad laiad, ümarduunud, tõusvate servadega; võivad esineda nääsajad isiidid ja kraaterjad soraalid; alakülg must, servaosas pruun.	mets	Kasvab epifüüdina metsades ja ka avatumates kasvukohtades.	Esineb peamiselt lehtpuudel, seejuures on mitu leidu kaselt; harva okaspuudel.			Vähestes kohtades Eesti erinevates piirkondades.	puudevad
Samblikud	jalaka-kauss-samblik	Gyalecta ulmi	Ilkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, õhuke kuni paks, valkjass või hallikas. Viljakehad sageli kogumikena, ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus; ketas esialgu suletud, hiljem nõgus, oranžikas- kuni kastanpruun, noorelt õhukese valge härmakihiga; serv hele, paksu valge härmakihiga, tihti sakiline.	mets	Kasvab peamiselt salumetsades.	Vanade laialehiste puude, näiteks jalaka ja saare, korbal ning tüvel olevatel sammaldel. Lisaks on mitmel korral leitud lubjakivil kasvavatel sammaldel peapankadel.		Sarnase värvitooniga tallus ja viljakehad on ka mitmetel liidsamblikel (perekond Lecanora), kuid nende viljakehadel puudub jalaka-kauss-sambliku isoleomulik sakiline silmatorkava härmakihiga serv. Lisaks on liidsamblikel enamike liikide tallus K+ kollane ja eosed alati 1-rakulised.	Vähestes kohtades Lääne- ja Põhja-Eestis.	vähe
Samblikud	männi-soomusamblik	Hypocnomyce anthracophila	Ilkat		Tallus soomusjas, pruun, läikiv; soomused ca 1 mm läbimõõdus, kumerad, servmist hallide soraalidega. Viljakehad harva; punakaspruunid, kumerad, härmakihita. Tallus P+ punane.	mets, nõmm, soo	Kasvab peamiselt vanemates männikutes, näiteks nõmme- ja näbamsades. Eelistab selgelt selliseid metsi, mis on kunagi põlenud.	Puidul ning puukoorel.		Trepp-soomusambliku (Hypocnomyce scalaris) soomused on tuhmil beezika tooniga ning soredid heledad; tallus C+ punane, P-.	Hajusalt üle Eesti. Männi-soomusamblikku on viimasel aastakümnel leitud Eestis paarkümmes leiukohas ning tema seisund tundub olevat stabiilne. EPN (2008) andmetel kuulub kategooriasse 'Ohuväliline' ning edaspidi tuleks alandada selle sambliku looduskaitses kategooriat II-lt III-le või arvata ta kaitsealuste liikide hulgast hoopis välja.	vähe
Samblikud	sõrmjas tardsamblik	Leptogium teretiusculum	Ilkat	Ohualdis	Tallus väga väike, esialgu soomusjas, hiljem moodustab püstistest väljakasvudest koosnevaid lamedaid padjandeid, pruun või hall (varjulistes kohtades); hõlmad kuni 0,2 mm laiused ja kuni 1 mm pikkused, pulkjate või harunevate väljakasvudega.	mets, niit	Kasvab vanemates leht- ja segametsades ning puisniitudel.	Enamik Eesti leide on vanadelt haabadel, vähem teistel lehtpuudel ning puidul.		Sarnasel väikesel tardsamblikul (Leptogium subtile) on tavaliselt ohtralt viljakehi (kuni 0,8 mm läbimõõdus) ning hõlmaservades puudevad (või esinevad vaid üksikud) isiiditaolised väljakasved.	Peamiselt Eesti idaosas.	üksikud
Samblikud	karvane kruusamblik	Micarea hedlundii	Ilkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, oliivroheline, koosneb terakestest (goniotsüstidest), mis sisaldavad kollakaspruuni pigmenti (K+ lilla). Viljakehad esinevad harva; kahvatukuni tumepruunid. Pükniidid (näasjad väljakasved) arvukad; jalakesega, kuni 1 mm kõrgused, hallikas- või roosakaspruunid, kaetud peenikeste valgete karvakestega.	mets	Kasvab peamiselt metsades.	Tüügaste puidul, samuti puude jalamil juurte vahel ja tuuleheite juurestikel. Sagedamini okaspuudel.		Tallus sarnaneb liigiga Micarea prasina (Eestis väga saged), kuid viimase pükniidid on ilma jalakese ja valgete karvakesteta. Lisaks on M. prasina tallus tavaliselt heledam roheline.	Hajusalt üle Eesti, rohkem leide riigi idaosast.	üksikud
Samblikud	kääv-neersamblik	Nephroma resupinatum	Ilkat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, pruun; talluse alapool viiljas-karvane, väikeste valgete täpikestega; hõlmade servas soomusjad isiidid. Viljakehad hõlmatisepuude alapool.	mets, niit	Metsades ning ka avatumates kasvukohtades, näiteks parkmetsades ja puisniitudel.	Kasvab peamiselt vanadel lehtpuudel, seejuures sageli sammaldunud puujalamitel, ning sammaldunud kividel. Puuliikidest on enim leide tammelt. Paaril korral leitud ka okaspuude jalamil.		Erineb kõrgist teistest neersamblikest väikeste valgete täpikeste esinemise poolest karvasel alaküljel. Väliselt mõnevõrra sarnasest perekonnast kilpsamblikud (Peltigera) saab neersamblike eristada viljakehade paiknemise järgi hõlmatisepuude alaküljel (kilpsamblikel asuvad viljakehad hõlmatisepuude ülaküljel).	Kaasaegseid leiukohti vähe. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	puudevad

Samblikud	külm purusamblik	Ochrolechia frigida	Ilkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, näsajate või ogajate väljakasvudega, valge kuni helehall; järgib substraadi pinda (taimejäänused, samblatutid jms.), jättes pisipõõsaja mulje. Võivad esineda kumerad, valkjad soraalid. Viljakehad esinevad väga harva; läbimõõdus kuni 5 mm, nõgusa kuni lameda kettaga, alusel nõõrdunud; ketas kahvatupruun, kirmeta . Tallus ja viljakehad C+ punane.	soo	Kõik Eesti leiud on rabadest.	Kasvab maapinnal sammaldel ja taimejäänustel.		Ka mõned teised purusamblikud võivad kasvada üle sammalde, kuid nad on üldmuljelt siiski koorikjad, mitte pisipõõsajad või koralljad, sest puuduvad näsajad ja ogajad väljakasved.	Seni leitud Läänemaal, Viljandimaal, Raplamaal.	üksikud
Samblikud	väike nõgisamblik	Parmeliella triptophylla	Ilkat	Ohualdis	Tallus soomusjas kuni peaaegu lehtjas, pruunikashall; talluse alt paistab sageli välja must viljjas moodustis (hüpotallus), hõimad kuni 1 mm laused; hõimade-soomuste servas ja pinnal pulkjad kuni harunevad isiidid, mis vahel on tipmiselt jämenenud.	mets	Vanemates leht- ja segametsades.	Kasvab peamiselt haaval ja laialehistel puudel, näiteks saarel.		Üsna sage, levinud hajusalt. Seni pole leitud mandri kaguosast ja läänesaartelt.	üksikud	
Samblikud	serva-kiipsamblik	Peltigera collina	Ilkat	Äärmiselt ohustatud	Tallus lehtjas, 10–15 cm läbimõõdus, hall kuni pruun; talluse ülapiiril viljastunud, mõnikord servas härmakihiga; alaküljel soonte võrgustik ja valdavalt harunenud ritsiinid; hõimaseservades soraalid.	mets, niit	Kasvab vanemates leht- ja segametsades, samuti valgurikkamates kohtades, nagu puisniitudel.	Liiki võib leida lehtpuude jalamil ja tüvel (näiteks pärnal ja tammel) ning sammaldunud kividel, harvem maapinnasammaldel.	Mõnevõrra sarnase lehtja talluse ja servasoraalidega on harilik neersamblik (Nephroma parile), mille talluse alaküljel on aga erinevalt kiipsamblikest koorikiht ning puudub soonte võrgustik. Viljakehade olemasolul saab liike eristada viljakehade paiknemise järgi – neersamblikele asuvad need hõimatipude alaküljel, kiipsamblikele ülaküljel.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud	
Samblikud	hõbe-luulissamblik	Pyrenula laevigata	Ilkat		Tallus koorikjas, hõbedane kuni kreemikasvalge. Pükniidid läbimõõdus kuni 0,1 mm, mustad; hajusalt või joonena. Viljakehad periteetsiumid; lamendunud, läbimõõdus kuni 0,6 mm, mustad.	muu		Enim leide on saarelt, kuid liiki on leitud ka teistel lehtpuudel.	Mõnevõrra sarnaseid valkja talluse ja mustade periteetsiumitega samblike leidub Eestis teisigi. Liikide kindlaks eristamiseks on vajalik mikroskopeerimine.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud	
Samblikud	õli-luulissamblik	Pyrenula nitidella	Ilkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, oliivroheline kuni kollakaspruun, sageli ümbritseb tallust selge must joon (protallus); talluse pinnal hajusalt väikesed valkjad pseudotsüfelliidid. Viljakehad periteetsiumid; kerajad, läbimõõdus kuni 0,3 mm, mustad.	mets	Kasvab leht- ja segametsades.	Enim leide on saarelt, kuid liiki on leitud ka teistel lehtpuudel, sh näiteks hallil lepal.	Teistest mustade periteetsiumiga liikidest eristab oliivroheline kuni kollakaspruun tallus, mida piiritleb must protallus, ja hajusad valkjad pseudotsüfelliidid.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud	
Samblikud	ruske nuisamblik	Sclerophora coniophaea	Ilkat	Ohulähedane	Tallus mitterärgatav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, kuni 1,5 mm pikkused, punakaspruuni jalaga; pea alaosa ning jälg tiheda punakaspruuni kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun.	mets, niit, park	Liiki leidub tammikes, puisniitudel ja vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanade tammede paksul korbal.	Teistel nuisamblikele on viljakehad kollase või valkja kirmega. Väikest nõõpnõelakest meenutavad viljakehad on ka jalgsamblikele (perekond Calicium) ja varjusamblikele (perekond Chaenotheca), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Hajusalt üle Eesti.	üksikud	

Samblikud	sale nuisamblik	Sclerophora farinacea	Iikat	Ohualdis	Tallus mittemärgatav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, kuni 1,2 mm pikkused, pruuni, läikiva jalaga; pea alaosa valkja (mõnikord lillaka) kirmega; noored viljakehad üleni kaetud kollakasvalge kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun. Eosed helepruunid, 1-rakulised, ümarad, läbimõõdus 7-8 µm.	mets, park	Leiukohad asuvad nii lehtmetsades kui vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanematel laialehistel puudel, näiteks saarel ja tammel; korra leitud ka lehtpuu puudul.		Teistest nuisamblikest on sale nuisamblik eristatav võrdlemisi suurte eoste ning pea alaosas oleva tiheda valge kirme kombinatsiooni järgi. Väikest nõõpnõelakest meenutavad viljakehad on ka jalgsamblikel (perekond Calicium) ja varjusamblikel (perekond Chaenotheca), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades. Nuisamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
Samblikud	võrk-nuisamblik	Sclerophora peronella	Iikat	Ohualdis	Tallus mittemärgatav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, kuni 0,8 mm pikkused; hallika jalaga; pea alaosa valge kirmega; noortel viljakehadel peaosale helekollase kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun. Eosed helepruunid, 1-rakulised, ümarad, läbimõõdus 3-3,5 µm.	park	Võrk-nuisamblikku leidub eelkõige võrdlemisi valgusrikkamates kasvukohtades, nagu vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanadel laialehistel puudel; enim leide on teada jalakalt, aga leitud ka teistel liikidel ning korra ka lehtpuu puudul.	Teistest nuisamblikest on võrk-nuisamblik eristatav väikeste eoste ning pea alaosas oleva valge kirme kombinatsiooni järgi. Väikest nõõpnõelakest meenutavad viljakehad on ka jalgsamblikel (perekond Calicium) ja varjusamblikel (perekond Chaenotheca), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Eestis hajusalt võrdlemisi vähestes kohtades. Nuisamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud	
Samblikud	harilik lohsamblik	Solorina saccata	Iikat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 6 cm läbimõõdus, tõusvate ümardunud hõlmadega; ülakülj hallikas kuni pruunikas, niiskena erkroheline. Viljakehad hõlmade keskel, tallusesse süüvitunud lohkedes, pruunid, läbimõõduga kuni 6 mm; eoskotis 4 eost.	kivi, niit	Kasvab paepankadel ning loopealsetel.	Paljandunud lubjakivil ja lubjarikkal mullal, tihti ka sammaldel.	Võrdlemisi sarnane on kaheoseline lohsamblik (Solorina bispora), mida Eestis on ühel korral leitud Muhust; sellel liigil on tallus väiksem (läbimõõdus kuni 1 cm) ja eoskottides sisaldub 2 eost.	Lääne- ja Põhja-Eestis, enim leide on Saaremaal.	üksikud	
Samblikud	käsnyas lohsamblik	Solorina spongiosa	Iikat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kaheoseline – viljakehi ümbritseb rohevetikaid sisaldav kitsas (kuni 0,5 cm) helehall talluseriba (märjana roheline), ja selle ümber on pruunikas, tsüanobaktereid sisaldav kõbruline-käsnyas talluseosa (kuni 5 cm). Viljakehad talluse lohkedes, kuni 5 mm läbimõõdus, kastan- kuni mustjaspruunid.	niit	Kasvab loopealsetel.	Lubjarikkal maapinnal.	Harilikul ja kaheoselisel lohsamblikul (Solorina saccata, S. bispora) on sarnased talluse lohkedes paiknevad viljakehad, kuid nende tallus ei ole ümbritsetud pruunika, tsüanobakterid sisaldava kõbrulise-käsnyas talluseosaga.	Üksikutes kohtades, kaasaegsemad leitud Lääne-Eestist.	üksikud	
Samblikud	valge vahasamblik	Squamarina lentigera	Iikat	Ohustatud	Tallus poollehtjas, rosetja kujuga, kuni 6 cm läbimõõdus, keskosas pragunev, servaosas väikeste hõlmadega, rohekasvalge, valge härmakihiga. Viljakehad kuni 3 mm läbimõõdus, helepruuni ketta ja peene valkja servaga.	niit	Peamiselt loopealsetel.	Kasvab maapinnal lubjarikkal mullal ja liival, ka maapinnasammaldel.		Leitud vaid Saaremaal.	üksikud	
Samblikud	loo-rebasamblik	Vulpicida tubulosus	Iikat	Ohulähedane	Tallus lehtjas kuni põõsasjas, kuni 5 cm läbimõõdus, kollane; hõlmad ristlõikes ümmargused või lamedad (siis paksu hõlmaservaga); südamikukihit erekollane; tallusel sageli väikesed mustad näsajad pükniidid. Võivad esineda viljakehad; kuni 8 mm läbimõõdus, pruunid.	niit	Kasvab loopealsetel.	Peamiselt lubjarikkal maapinnal, kuid võib samas kasvukohas levida ka kadakatele.	Kadakatel kasvavad isendid on lamedate hõlmadega ja väga raskesti eristatavad kadakarebasekõrvast (Vulpicida juniperinus). Samasse perekonda kuuluval männi-rebasamblikul (Vulpicida pinastri) on talluse servades erekollased soraalid. Teised kollase tallusega samblikud, nt korpsamblikud (Xanthoria), erinevad selle poolest, et neil on südamikukihit valge (mitte kollane nagu rebasesamblikel).	Peamiselt Lääne-Eestis, kõige sagedasem Saaremaal.	vähe	

Samblikud	Mougeot' koldsamblik	Xanthoparmelia mougeotii	Ilkat	Ohustatud	Tallus lehtjas, väike, kuni 3 cm läbimõõdus, hallikas- või kahvatukollane; hõlmad substraadile liibuvad, lamendunud, kitsad (kuni 1 mm laiad); talluse ülaküljel heledamad laikjad soraalid.	muu		Kasvab graniitkividel; Eestis leitud peamiselt kiviklibul.		Sarnasel, enam-vähem sama värvi ja samuti soraalidega pais-põhjasamblikul (Arctoparmelia incurva) on hõlmad kumerad ja soraalid peajad.	Võrdlemisi vähestes kohtades, peamiselt Põhja-Eesti rannikuäärsetel aladel ja saartel.	üksikud
-----------	----------------------	--------------------------	-------	-----------	--	-----	--	--	--	---	--	---------